

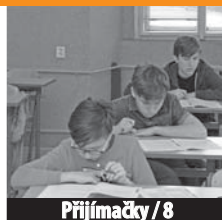
OCENĚNÍ: Nejlepší časopis středních škol v České republice	/2007 + 2012/
Časopis středních škol v ČR s nejlepším obsahem	/2008+2014/
Časopis středních škol v ČR s nejlepší grafikou	/2009 + 2013/
Nejinspirativnější středoškolský časopis České republiky	/2009 + 2010+2015/

YDÁVÁ STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA MEDIÁLNÍ GRAFIKY A POLYGRAFIE RUMBURK

V 53. čísle BEZEVŠEHO mimo jiné najdete:

Karierní projektový den / 6

Přijímačky / 8

Z historie zámku / 22

Kresby žáku a učitelů / 19

Milí čtenáři, tentokrát nám porod tohoto čísla trval dlouho. Pětka a trojka jsou prostě dvě boubelaté číslovky, které se na chvíli zadrhly. Číslo padesát tři je ale konečně na světě a my jsme za to moc rádi.

Nemohu si nechat pro sebe, že na svět přišla dvojčátka paní učitelky Lenky Limberské, Fílipe a Kubík. Gratulujeme. Všichni se velmi radujeme. Vřel už bylo načase, kluci vážili přes šest kilogramů!

Přinášíme vám číslo, které mapuje polygrafický život od zimního kurzu až po maturitní zkoušky. Pěkně dlouhé období nakonec vydalo na čtyřicet stran. Snad se vám obsah bude líbit jako mně. Do nového čísla jsem vždy zamilovaná a tisíckrát ho prolisťuji, přestože ho znám „od plenek“.

Dominik (Dom) zrealizoval výborný nápad (viz prostřední dvojstrana), proto bylo potřeba pár stránek obarvit. Užijte si legrace, kterou pro vás s Luckou Jedličkovou a Tomášem Altmanem připravili. Ať žije Polygrafield! Přinášíme vám také zajímavá interview, mnoho fotografií, články, recenze, cestopis na pokračování a také otiskujeme ukázky žákovských prací. Smekám před výtvarným uměním žáků a jejich učitelů, tentokrát jmenovitě pana Lukáše Pallaga.

Vždy jsem toužila kreslit, ale není mi dáno. Nemám pozorovací talent. V první třídě jsem dokonce nakreslila vrabce se čtyřma nohama. Kdyby po mě někdo chtěl nakreslit slona, nakreslím nejspíš prasátko.

Někdy mě ale cosi ozáří a jde to, než se opět má kreslířská obratnost vrátí do starých kolejí. Všem výtvarníkům patří můj obdiv. Je jich na naší škole mnoho, často jsou velmi skromní a chválu si ani nevyslechnou (nebudu jmenovat).

Maturity jsou za námi, letos končily dvě třídy. Někteří byli úspěšní, jiným se nepodařila třeba jen jedna dílčí zkouška. Maturity jsou velmi náročné. Skládají se až z osmi dílčích částí rozložených dokonce do šesti dnů. Není to legrace. Vy, kterým se všechny části nepodařily, nezoufejte, jistě v září odmaturovete dobře. Vám úspěšným gratulujeme. Máme z vás radost.

Školní rok se nachýlil a čekají nás vysněné prázdniny. Všichni si je zasloužíme. Odvedli jsme zase velký kus práce a musíme si po zásluze odpočinout. Přejeme všem slunečné léto a mnoho zážitků. Dávejte na sebe pozor a v září se nám zase vraťte, protože dobří holubi se zkrátka vracejí!

Iva Šabatová

Krásné prázdniny, mnoho sluníčka, nečekaných zážitků a především ty nejlepší výhledy nejen na vašich cestách přeje redakce.

najdete nás: www.bezevseho.eu • pište nám: bezevseho@sosmmp.cz

ZE ŽIVOTA INTRÁCKÉHO

ΣΕ ΖΙΩΤΑ ΙΝΤΡΑΚΚΕΗΟ

ÚNOR 2017

- V únoru se podařilo na DM nakoupit mnoho nového vybavení: mikrovlnnou troubu, toustovač, povlečení, přehozy na postele, zrcadla, palandy...
- Rodině nemocné Sofinky (viz minulé BZV) odnesly žákyně další velkou várku nasbíraných víček.
- Děkujeme vám všem, kdo přispíváte.
- Paní vychovatelka Trejtnarová uspořádala:
 - zábavné psychohry
 - rozhovory na téma rodina, láska, přátelství
- Paní vychovatelka Machová:
 - řešení vážných problémů s ubytovanými žáky
 - závislosti – kouření, nelegální drogy, alkohol
 - rozhovory na téma mezilidské vztahy, soužití ženy a muže a rozhovory motivující k aktivnímu trávení volného času (bazén, sportovní hry, útulek pro psy...)

DUBEN 2017

- Paní vychovatelka Trejtnarová:
 - psychohry a jiné hry, relaxační omalovánky.
 - Černá hodinka – vyprávění strašidelných příběhů
 - četba na dobrou noc (pohádky Kouzelný vějíř)
 - skupinová beseda na téma šikana
 - plány na vybavení nového pokoje na DM (objednávky vybavení, nábytku...)
- Paní vychovatelka Machová:
 - pomoc žákům s osobními problémy
 - řízené rozhovory zaměřené na závislosti (závislost na PC, kouření, alkoholu, drogách)
- Paní vychovatelka Obergruberová:
 - pomoc žákům s přípravou na maturitní zkoušku
 - skupinové schůzky na téma sexuální zdraví (antikoncepce, odpovědnost...), pravda a lež v životě člověka

-lo-

- Paní vychovatelka Obergruberová:
 - skupinové schůzky na téma vliv stravy na zdraví člověka, emoce (strach, stres), denní biorytmus, závislosti na PC
 - hra „Puzlepátračka“

BŘEZEN 2017

- V tomto měsíci proběhl velký jarní úklid pokojů.
- Opět byla odnesena víčka pro rodinu nemocné Sofinky.
- Byla realizována pomoc žákům se slabším sociálním zázemím získat finanční příspěvky nabízené organizací KOSTKA.
- Paní vychovatelka Trejtnarová:
 - rozhovory se žáky 4. ročníků na téma maturitní ples a jeho příprava a na pomoc žákům s předmaturitním studiem.
- Paní vychovatelka Machová:
 - téma maturitního plesu (estetické vnímání a citění, společenské chování) a uskutečnila velkou osvětu formou krátkých přednášek zaměřenou na péči o hygienu ústní dutiny
- Paní vychovatelka Obergruberová:
 - tradiční relaxační večer (AT relaxace, Jacob-

sonova relaxace, vizualizace, imaginace) a skupinové rozhovory (význam volného času v životě člověka + pokračování témat z minulého měsíce – emoce a vliv stravy na zdraví člověka)

PEŘÍČKOVÝ DEN

POLYGRAFKY

30. března jste mohli v ulicích Rumburka potkat dvojici studentů naší školy ve žlutých tričkách, nabízející žluté „peříčkové brože“. Každý, kdo si tuto brož v ceně 50 Kč zakoupil, přispěl do celorepublikové sbírky „Pomozte dětem“.

Do této sbírky se naše škola zapojila poprvé a předem panovaly trochu obavy, nakolik bude úspěšná, protože částka 50 Kč je na náš poměrně chudý region s vysokou nezaměstnaností docela vysoká.

Studentům se nakonec podařilo vybrat poměrně velkou částku (přes 4 000 Kč). Peníze poputují na pomoc dětem, ke kterým osud nebyl příznivý (dětí dlouhodobě nemocné, handicapované, sociálně znevýhodněné...).

Poděkování patří všem, kdo jste přispěli, a také obětavým studentům, kteří do sbírky odvážně šli.

Zúčastněné dvojice:

M. Sommershuchová, Ch. Sieberová
J. Cibulka, J. Kaipr
A. Remešová, M. Balounová
J. Šach, J. Dlouhý
P. Kůla, D. Kuta

Nejúspěšnější dvojicí byla M. Sommerschuhová a Ch. Sieberová, které vybraly skoro 2 000 Kč. Více informací o sbírce najdete na webových stránkách: www.pomoztedetem.cz.

-lo-

UŽ VÍŠ, CO JE TO:

„NENECH TO BÝT“ ?

je to:

- Projekt, do kterého je naše škola zaregistrovaná
 - Cesta, jak se bránit proti šikaně
 - Pro studenty: Necítíš se ty nebo tvůj spolužák dobře, nebo ti/mu někdo ubližuje? Nenech to být a pojď to bez žalování vyřešit! Díky této stránce můžeš napsat vedení své školy, které určitě pomůže. Navíc se nikdo nedozví, že jsi jim to řekl zrovna ty.
 - Pro rodiče a ostatní: Dostala se k vám informace, že se nějaký student necítí v kolektivu dobře, je z něj svými spolužáky vylučován nebo dokonce dochází k šikaně? Neváhejte o tom anonymně informovat pověřenou osobu. Pomůžete tak onomu studentovi i škole.
- Není nic jednoduššího než pomoci – sobě i ostatním. Zkus to i ty!
- Otevři si webovou stránku: www.nntb.cz

Přinášíme i osobní postřehy jedné z přímých účastnic sbírky, studentky 2.S M. Sommerschuhové:

„Peříčkový den nebyl tak špatný, jak jsem se předem obávala. Bála jsem se, že nic neprodáme, ale nakonec to nebylo tak zlé. Myslím si, že to bylo velice vydařené i přes nic moc počasí. Sice bylo hodně peříček na jednu dvojici, ale i tak jsme to zvládli. Doufáme, že jsme vybrali dobrou částku, která pomůže dětem.“

ANKETA

MATURITA ZA DVEŘMI

Blíží se nám další maturitní zkoušky, nejdříve písemné a ke konci května ústní. Myslím, že už nám všem začíná téct do bot, a tak nám nezbyvá nic jiného, než se do toho pořádně opřít a učit se. Já osobně začínám být nervózní, a tak jsem se zeptala spolužaček, jestli jsou na tom stejně nebo jsou klidnější.

KATEŘINA UCHYTILOVÁ

Jak se cítíš před zkouškami? A jak se připravuješ?

Překvapivě nejsem už ani trochu nervózní, nechávám tomu volný průběh a že bych se nějak připravovala, se říct nedá.

Kam se chystáš po maturitě? Jdeš na vysokou školu, nebo se už naplno pustíš do dospělého života?

Po maturitě už mám jistou práci. Chtěla bych možná na vysokou, ale to se uvidí až časem, zkusit to mohu kdykoli.

ŠÁRKA HEŘMÁNKOVÁ

Jak se cítíš před zkouškami? A jak se připravuješ?

Na to, že to je za pár dní, jsem v klidu. Možná to je tím, že už mám za sebou závěrečné zkoušky a vím co čekat. Nebo mi to je jedno. Zatím jsem s přípravami nezačala, ale chystám se. Měla bych! **Kam se chystáš po maturitě? Jdeš na vysokou školu, nebo se už naplno pustíš do dospělého života?**

Po škole bych chtěla do práce a najít si něco, co by mě bavilo. Do budoucna bych chtěla podni-

kat, ale uvidím, jak to půjde a zda se prosadím s tím, co bych chtěla.

BARBORA ŠUDOVÁ

Jak se cítíš před zkouškami? A jak se připravuješ?

Nervy jsou u mě v plném proudu. Samozřejmě také i nějaká ta nejistota. Připravuji se, jak jen mohu. Co se týká vypracovaných otázek, jsem u samého konce a nějaké to doučování také nesmí chybět.

Kam se chystáš po maturitě? Jdeš na vysokou školu, nebo se už naplno pustíš do dospělého života?

Pokud maturita vyjde na poprvé, chtěla bych se pokusit dostat na vysokou školu, a to v oboru ekonomika podniku. Může dojít i na variantu dospělého života.

Všem moc děkuji za odpovědi a přeji hodně štěstí k maturitám celé své třídě i 4.S.

-Flexik-

V úterý 11. dubna 2017 jsme psali slohovou práci z českého jazyka a literatury. Rozhodla jsem se vypovídat spolužačku, která ji psala, LUCKU KRUPÍČKOVOU.

JAKÉ TO BYLO,
aneb Maturitní slohová práce

Připravovala ses na zkoušku? Jestli ano, jak?

Ano, večer před zkouškou jsem dělala testy na y/i a s/z.

Jak ses cítila před zkouškou?

Byla jsem nervózní, ale nebála jsem se.

První myšlenka, která tě napadla, když jsi otevřela testový sešit?

Chtěla jsem si vybrat vypravování, ale když jsem viděla téma, listovala jsem dál.

Jaké zadání ji psala a proč?

Psala jsem zadání 10, zpráva o zahájení vodácké sezóny 2017. Protože jsem zvyklá psát do časopisu, sedlo mi to.

Co si myslíš o zadáních, které jsme dostali?

Mohli vybrat lepší témata.

Vystačil ti zadaný čas?

Úplně perfektně, měla jsem ještě půl hodiny k dobru.

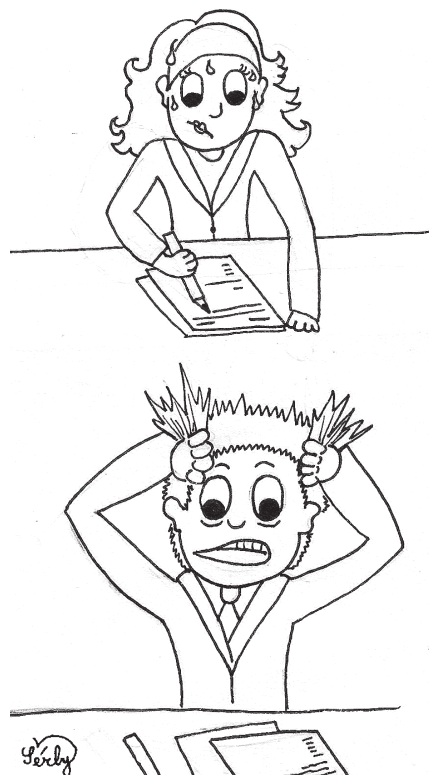
Bavilo tě téma, které sis vybrala? Ano, bavilo.

Jak ses cítila po zkoušce?

Rozhodně se mi ulevilo, přesto stres vyplaval na povrch.

Děkuji ti za odpovědi. Držím nám všem palce, aby se i další testy povedly.

-Šmudla-

EXKURZE V TISKU KRÁSNÁ LÍPA

Dne 20. dubna jsme byli s naší třídou 2.A a panem třídním R. Sýkorou na exkurzi v tiskárně v Krásné Lípě. Společnost TISK KRÁSNÁ LÍPA, spol. s r.o. byla založena 1. dubna 1993 a od té doby se specializuje na tisk tenkých materiálů, především pro farmaceutický průmysl, což ovšem neznamená, že si nedokáží poradit i se silnějšími materiály, jako jsou kartony a lepenky, jak nám vysvětlil pan Michal Votápka. Tisknou se zde příbalové letáky k lékům, návody, pohledy, plakáty nebo se potiskují krabičky, dělají se různé výseky a mnoho jiného.

Pan Votápka nás provedl po tiskárně, byla malá a útulná. Nejvíce mě zaujaly židle, byly luxusní. Také mě překvapilo, že tam mají pingpongový stůl, aby se zaměstnanci mohli odreagovat a odpočinout si od práce. Dozvěděli jsme se více o výrobě tiskovin o práci grafika nebo tiskaře.

Většinu spolužáků zajímal nejvíce plat nebo stroje. Některé jsou dost nebezpečné, například balící stroj. Dokonce jsme se dozvěděli, že na tomto stroji zemřel člověk.

Prohlídka trvala zhruba tři čtvrtě hodiny a myslím, že se všem moc líbila. A kdyby ne, alespoň jsme nemuseli sedět ve škole. Byli bychom rádi, kdyby takových exkurzí bylo více.

P. S. Málem jsem zapomněl říct, že mně a Monice bohužel nejel autobus a náš pan učitel byl obrovský gentleman a odvezl nás do Křečan, za což mu opravdu děkujeme.

Vybrala –ŠA-
(z prací S. Čonkové, M. Kotianové,
A. Remešové, R. Dlouhého a M. Záhorského)

Ve středu 26. dubna jsme se vydali s naší třídou 4.S a s 3.S na výstavu Reklama Polygraf do Prahy. Mohli jsme vidět veškeré pracující stroje nejrozličnějších tiskových technik. Zhlédli jsme také ukázky výrobků a mohli jsme si i některé věci zakoupit. Výstava byla pro všechny velice přínosná a věříme, že ji uvidí i nižší ročníky, protože je o co stát. Bylo to skvělé, děkujeme za tuto příležitost.

-Danča- a -Káta-

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ ANEB TAK TĚLOCVIKÁŘ KE ŠTĚSTÍ PŘIŠEL

V pondělí 20. února 2017 se pár jedinců z prvního ročníku rozhodlo odjet na lyžařský kurz na Plán pod Ještědem, kde jsme byli následujících pět dnů.

Jely s námi ještě zdrávka a obchodka z Rumburku, takže to bylo trochu jiné. Jelo se buď na lyže nebo na snowboard, ale také nebyli vyřa-

zení lidé, kteří jezdit neumí nebo nechtějí. Ti chodili na výlety.

Nebylo moc hezké počasí, asi nejhorší za celou zimu, ale i tak jsme v husté mlze a silném větru lyžovali. Celý tento týden bych hodnotila kladně, jsem ráda, že jsem se rozhodla pro to, že pojedu. Bylo to hezkých pár dnů. -BL-

KARIÉRNÍ PROJEKTOVÝ DEN

Druhé až čtvrté ročníky naší školy se zúčastnily 16. března 2017 projektového dnu, který pro nás připravili naši učitelé. K nám na školu se přijeli podívat zástupci tiskáren nabízejících pracovní příležitosti v našem oboru (OTK Group Kolín, Papírny Bělá, Tisk Horák Ústí nad Labem, STI Česko Rumburk, Pharming Varnsdorf, Tisk Krásná Líba) a také vedení VOŠ obalové techniky Štětí a zástupci Katedry fotofyziky a polygrafie Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice. Děkujeme za skvělé přednášky. Ukázali jste nám možnosti, co dělat po studiu na Polygrafce. Skvěle jsme se bavili, navodili jste nám příjemnou atmosféru.

-Káťa- a -Danča-

Velmi dobrý pocit, jsem měl z uskutečněné akce. Ukázala, že o dobré odborníky, především z řad tiskařů je velký zájem. Naším studentům našla možné cesty dalšího vzdělávání a uplatnění v oboru. Věřím, že prvním kariérním projektovým dnem byla započata tradice, která se uskuteční v obdobném formátu i v příštím školním roce.

-iša-

Děkuji za možnost prezentace oborů. Já i můj kolega jsme se jednomyslně shodli na tom, že celá akce naprosto splnila naše očekávání a byla velmi dobře organizačně zvládnutá. I naše střídání s VŠCHT bylo nenucené a tento systém pokládám za dobrý. Nekonkurovali jsme si, ale vhodně se doplňovali. Nabídli jsme tak dvě alternativy pro žáky, vše bylo přehledné. I zpětná vazba se docela povedla, studenti byli zvědaví. Ještě jednou děkuji a budu se těšit příští rok na další akci.

*PhDr. Jiří Konvalinka, ředitel školy
Vyšší odborná škola obalové techniky
a Střední škola, p.o., Štětí*

Nové tváře Polygrafky?

Ve dvou termínech se na naší škole konaly přijímací zkoušky. Chvilé čekání mezi matematikou a českým jazykem jsme využili k položení tří otázek.

1. Odkud jsi a jakým způsobem ses dověděl(a) o naší škole?
2. Co tě vedlo k volbě naší školy a jsi rozhodnut(a) u nás vybraný obor studovat?
3. Řekneš nám něco málo o sobě?

JAN FIŠER

1. Jsem z Chlumce. Dozvěděl jsem se o vás v 8. třídě od kamarádky. A protože mě to zajímalo čím dál víc, rozhodl jsem se u vás studovat.
2. Přišlo mi to zajímavé, rozhodl jsem se pro dva obory – polygrafii nebo tiskaře. Myslím si, že je to dobrá volba.
3. Rád hraju basketbal, kreslím a čtu. Na zkoušky jsem se připravoval, ale spíše jsem se soustředil na český jazyk než na matematiku. Jestli se mi povede přijímačky dát, budu se těšit na září a na studium na této škole.

PETR MATUŠOVÝCH

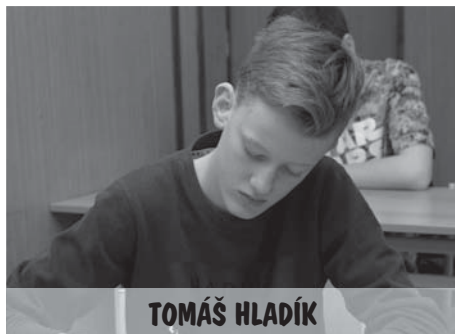
1. Jsem z České Kamenice. O škole jsem se dověděl od kamaráda, který tu chce také studovat (Jiří Polan).
2. Je to jediná škola, která mě zaujala. Jsou na ní dvě věci, které mám rád: počítače a jídlo.
3. Mám rád videohry, angličtinu, komiksy a rádi se zmiňovaným kamarádem děláme stolní hry podle toho, co nás zrovna zajímá. Nesnáším matematiku.

RŮŽENA LUKÁČOVÁ

1. Poprvé jsem se o vás dozvěděla na burze škol v Rumburku. Kamarádky, které sem chodí, mi řekly o této škole víc, až když jsem se jich zeptala.

2. Zajímá mě, co se tady všechno vyučuje. Kamarádky říkaly, že se tady pracuje s počítači a fotí. To focení mě zaujalo, to mě baví. Ale s těmi počítači si nejsem jistá. Vím ale, že mě to tahle škola naučí.
3. Baví mě volejbal, ten hraju závodně. Také ráda kreslím.

TOMÁŠ HLADÍK

1. Jsem z Rumburku a dozvěděl jsem se o vás od učitelů a kamarádů.
2. Mám rád práci ve Photoshopu a jsem rozhodnut tady studovat obor reprodukční grafik pro média.
3. Hraji závodně fotbal ve Varnsdorfu, rád hraji i florbal. Rád cestuji po světě i po ČR.

MARTIN MÁLEK

1. Jsem z Rumburku a nechtělo se mi dojíždět. Sáhl jsem po nejbližší škole, na které mě to, jak doufám, bude navíc bavit.
2. Myslím si o sobě, že jsem inteligentní, přemýšlivý, soutěživý a emočně založený. Pravidelně hraju basketbal a airsoft. Ve zbytku volného času sedím u počítače a hraju hry, popřípadě dělám něco ve Photoshopu.

ONDŘEJ LEBER

1. Jsem z Rumburku. O vaší škole jsem se dozvěděl náhodou. Hledal jsem nějaké školy v okolí a tahle mi připadala jako nejlepší volba.
2. Chci se naučit pracovat s grafickými programy, proto chci tady studovat.
3. Ve volném čase hraju basket a airsoft. Jinak se jen tak flákám.

JIŘÍ MOUČKA

1. Jsem z Děčína. O této škole jsem se dozvěděl díky kamarádce, která tu studuje.
2. Dost se mi líbí úpravy fotek a celkově vše, co je s nimi možné dělat. To je i důvod, proč jsem se rozhodl pro tuto školu. To se tu učí.
3. Jsem docela tichý, ale pokud mě něco zaujme, pak se do toho vrhnu. Občas mi trvá déle, než něco pochopím.

LUCIE KOVÁŘIKOVÁ

1. Jsem z Ústí nad Labem. Dostali jsme leták ve škole.
2. Přišel mi zajímavý obor fotografický design, proto jsem si tuhle školu vybrala.
3. Ráda fotím a proto bych se chtěla naučit fotit profesionální fotky.

MAGDALENA MÄNZELOVÁ

1. Jezdím okolo skoro každý den autobusem, takže jsem věděla, že tu škola stojí a řekla jsem si, že by to mohla být zajímavá střední škola.
2. Nejsem zcela rozhodnuta obor studovat.

PAVLÍNA PIVOŇKOVÁ

1. Jsem z Rumburku, nyní žiju ve vesnici Staré Křečany. O této škole jsem se dozvěděla z burzy škol, mimo to ji navštěvuje pár známých.
2. K volbě této školy mě vedly především moji rodiče, kteří trvali na maturitním oboru, přičemž se mi tato volba, kterou už nechali na mně, zdála nejvhodnější.
3. Jak už jsem výše zmínila, žiju ve Starých Křečanech spolu se svou mamkou, jejím přítelem, mým starším bratrem a nevlastní sestrou, se kterou vycházím dobře. Je mi čtrnáct let a v šesti mi umřel otec. Mám ráda vzdělávání, čtení knih a astronomii.

NIKOL ŠOLÍŇOVÁ

1. Jsem z Mařenic, je to malá vesnice kousek od Nového Boru. Dozvěděla jsem se o vás z exkurze, na které jsme tu se školou byli.
2. S kamarádkou nás focení a i grafika hodně baví, když jsme sem přijeli se školou, strašně se nám to tady líbilo.
3. Je mi 15 let. Mám ráda zvířata, ale hlavně své kamarády a rodinu. Baví mě fotit.

MAREK FLANDERKA

1. Jsem z Liberce a o této škole jsem se dozvěděl od kamaráda.
2. Baví mě práce s počítačem, a proto jsem si dal přihlášky na školy, kde se s počítačem pracuje.
3. Jsem sportovně založený kluk. Moje koníčky jsou hlavně fotbal a trochu i posilování. Rád chodím na brigády, protože je skvělý pocit si něco vydělat.

MAREK ČERMÁK

1. Jsem ze Zákup a o škole jsem se dozvěděl od kamaráda, více informací pak na internetu.
2. Velice mě zaujala vaše škola. Ano, jsem rozhodnut, ale byl bych radší, kdybych se dostal na školu, kterou mám jako první.
3. Mám dva sourozence. Rád pracuji s počítačem. Mám cukrovku a bezlepkovou dietu.

TEREZA HOUSKOVÁ

1. Jsem ze Cvikova. O škole jsem se dověděla prostřednictvím třídní učitelky.
2. Protože mě baví malovat, fotografovat a upravovat fotografie.
3. Sedm let jezdím na koních. Tři roky jsem hrála na piano. Baví mě malovat a zpívat. Mám ráda zvířata. Nemám ráda chemii.

NIKOLA BLAŽKOVÁ

1. Z internetu.
2. Škola mě zaujala obory. A vůbec, celkově se mi zalíbila.
3. Ráda kreslím a obor reprodukční grafik mi přišel dobrý na to, kde to využít.

KRISTIAN ŠMÝD

1. Jsem z České Lípy. Z internetu (www.infoabsolvent.cz) a od kamarádů.
2. Úplně přesně nevím, ale škola se mi zalíbila, kvůli oboru i kvůli dobrému zaměstnání do života a vůbec. Myslím si, že učitelé si se žáky rozumí (jsou fajn). Je to dobrá škola.
3. Je mi 14 let, rád fotím, sportuji (cyklostezka, basketbal,...) poslouchám hudbu, mám rád jídlo, spaní, cestování,...

KLÁRA ŠTEFANÍKOVÁ

1. Jsem z Rumburku a o škole jsem se dozvěděla od mamky a strejdy. A více jsem si přečetla na stránkách školy.
2. Tak jelikož ještě úplně nevím, co bych chtěla v životě dělat, rozhodla jsem se pro vaši školu. Myslím, že by mě tato práce mohla bavit, je hodně zajímavá. A co se týče prostor, je mi tahle škola stále více sympatičtější.
3. Věnuji se hře na kytaru, baví mě hodně malování, cestování, focení. Mám ráda adrenalin.

KRISTÝNA PETŘÍKOVÁ

1. Jsem z Rumburku. Kamarádi a škola.
2. Vedlo mě to k tomu, že je to škola s oborem, který mě zajímá a mohl by mě bavit. Ano, jsem rozhodnuta.
3. Je mi 15 let a bydlím v Rumburku. Ráda chodím ven, čtu knihy. Exkurze v této škole se mi líbila. Je to tu pěkně zařízené, vybavené a mají tu milé učitele.

MICHAELA NEDBALOVÁ

1. Jsem z Litoměřic. O téhle škole jsem se dozvěděla na internetu při vybírání oboru.
2. Tahle škola se mi zdála jako nejlepší volba.

Už jenom proto, že tady nestuduje tolik studentů, třeba jako u nás (cca 500 žáků). Taký kvůli prostředí okolo školy a příjemnému městu.

3. Většinou bývám nejmladší ze třídy (narodila jsem se v červnu). Ráda tancuji HIP-HOP, poslouchám hudbu (většinou rock, metal, mám ráda i starší skupiny- Queen, AC/DC, Modern Talking, Michael Jackson,...). Jsem „alergická“ na pravopisné chyby typu: teť, bysme,...

MATĚJ REIN

1. Jsem z Rumburku a o vaší škole jsem se dozvěděl od táty.
2. Chtěl jsem dělat něco podobného jako můj táta. Jsem rozhodnut daný obor studovat.
3. Je mi 14 let. Rád hraju fotbal a počítačové hry.

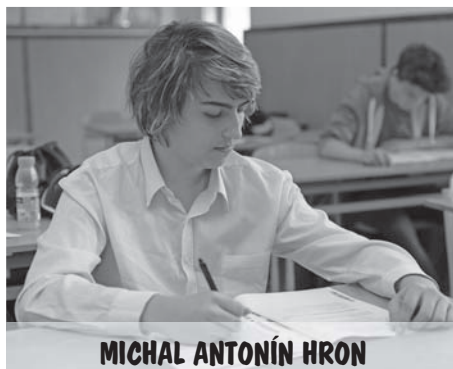
PATRICIE REPÁČOVÁ

1. Od mé kamarádky.
2. Baví mě focení a tato škola mi prostě padla do oka.
3. Jsem šílený hyperaktivní člověk, i když mou hyperaktivitu skrývá stydlivost. Miluju svou rodinu a vážím si svých přátel. Snažím se být upřímná, protože lži nemám ráda. Zbožňuji horory.

PETR VRÁNA

1. Jsem ze Cvikova. Dozvěděl jsem se to díky exkurzi.
2. Práce s počítači. Ano, a už se moc těším, jelikož jsou tady fajn učitelé, kantýna a jídelna.

3. Je mi 16 let, rád hraju florbal, rád stříhám videa a také rád hraji na počítači. Líbí se mi moderní technika a také jezdím na hokej.

MICHAL ANTONÍN HRON

1. Jsem z Frýdlantu v Čechách. Dostal jsem leták od ředitele na škole.
2. Obor byl dost podobný tomu na druhé škole a jelikož se mi tamten líbil, chtěl jsem se podívat i sem. Jsem rozhodnut tu studovat.
3. Rád sleduji filmy, seriály, hraji hry, dělám airsoft, rád si kreslím, mám rád práci s počítači a rád dělám návrhy, např. rozmístění nábytku v místnosti. Mám rád symetrii a rovnání věcí podle abecedy/čísel atd..., Mám několik sbírek různých věcí, rád vařím a dělám různé hlouposti.

LUKÁŠ HOLÝ

1. Jsem z Děčína. Školu s tímhle zaměřením jsem hledal.
2. Vždy mě bavila počítačová tvorba/focení, ale ještě stále nemám jasno, zda půjdu studovat sem, nebo na druhou školu.
3. Jsem prostě obyčejný čtrnáctiletý kluk, kterého zajímá tvorba související s počítačem.

ROMAN FIŠER

1. Jsem z Rumburku, o této škole jsem se dozvěděl od mého strejdy.
2. Šlo hlavně o to, že mě baví práce s počítači a s různými programy.
3. Takže je mi 15 let a moje koníčky jsou hraní her, plavání, sledování a čtení komiksů.

NIKOLA MORAVCOVÁ

1. Jsem z Nového Oldřichova. Studuje tu kamarád a paní učitelka mi ji doporučila. Školu jsem vyhlížela na internetových stránkách a rozhodla jsem se to zkusit.
2. Miluju focení, a proto jsem se rozhodla jít na tuto školu a na tento obor. I kvůli tomu, že je tu výběr jazyků, to je pro mě velké plus. Jsou tu skvělí učitelé.
3. Mám ráda zvířata, focení, malování, psaní i deníků, práci na počítači a slohové práce. V učení nejsem zrovna nelepší, ale jsem snaživá a dokážu ukázat snahu.

BARBORA KALBÁČOVÁ

1. Jsem ze Cvikova. Dozvěděla jsem se o škole přes naší třídní paní učitelku, která nám zajistila u vás exkurzi. Zařídil to její manžel, který tu pracuje.
2. Vedl mě k tomu nově otevřený obor fotografický design.
3. Bydlím ve Cvikově, jezdím na koních v České Lípě a strašně mě baví fotografování přírody, koní a zvířat. Učím se půl roku na kytaru.

KRISTÝNA KASKOVÁ

1. Z internetu.
2. Práce s počítači, Rozhodnuta ještě nejsem.
3. Ráda kreslím, fotografuji, hraju basketbal.

JIŘÍ POLAN

1. Jsem z České Kamenice. Dozvěděl jsem se o vás na internetu a od příbuzných.
2. Vedlo mě k tomu např. školní prostředí a vybavení školy. Jsem rozhodnut studovat vybraný obor (Reprodukční grafik).
3. Hraju fotbal a hry na počítači.

ALEŠ WETZL

1. Dostal jsem doporučení na mojí škole. Jsem z města Jirkov.
2. Dostal jsem doporučení na pár škol, a tahle se mi zalíbila nejvíc.
3. Je mi 15 let. Rád sportuji. Jsem společenský a přátelský člověk.

MICHAELA PATOČKOVÁ

1. Jsem z Pasek nad Jizerou. Dozvěděla jsem se o této škole od kamaráda, co tu studuje.
2. Vedlo mě k ní, že je to jediný obor, který by mě bavil, protože práce na počítači mě baví. Jsem rozhodnuta tento výborný obor jít studovat. Líbí se mi na této škole.
3. Ráda sportuji. Můj sport, který dělám, je firesport. Ráda jezdím na závody a celkem se mi v tom daří.

TOMÁŠ ONDŘEJ

1. Na burze škol.
2. Přišlo mi to zajímavé.
3. Ve volném čase hraju rád na počítači. Baví mě matematika.

ADAM ŠOBEK

1. Jsem z Bělé pod Bezdězem. O této škole mi řekli rodiče, tak jsem si ji našel na internetu a moc se mi zalíbila.
2. Vedlo mě k tomu to no, prostě jsem byl zaujatý a po dni otevřených dveří jsem věděl, že na tuto školu chci. Tak jsem si sem dal obě přihlášky, jednu na tříletý obor a jednu na čtyřletý. Ze začátku jsem chtěl jen na tříletý, ale rozhodl jsem se zkusit i čtyřletý obor.
3. Bydlím v Bělé pod Bezdězem, cvičím a taky dělám taekwondo, rád chodím ven. Samozřejmě trávím, nějaký čas na počítači hraním her či psaním si s kamarády.

Anketu připravil: -iša-
Fotografie: Ondřej Tichý

Určitě jste všichni postřehli rekonstrukci nové grafické učebny v hlavní budově v prvním patře. Její součástí je i luxusně vybavený fotoateliér. Postupem času se začaly ozývat připomínky a otázky ohledně zavedení fotografického kroužku, kde by se podrobně rozebíral fotoaparát a hlavně by se pořád fotilo. Já osobně bych tento nápad podpořila. Velmi intenzivně se zajímám o fotografování všeho druhu. Jsem si jistá, že nebudu sama, které by se tento nápad zamlouval.

Barbara Čmejrková

Určitě je to velice dobrý nápad. Zajistě by to potěšilo mnoho žáků, hlavně ty, co chtějí začít s fotografováním, ale i ty, co se chtějí rozvíjet a dozvědět se více o tomto tématu. Dost mě to zaujalo, možná bych se do tohoto kroužku zapsala. Osobně mě fotit baví a nějaká rada navíc se vždy hodí.

Asad Asaad

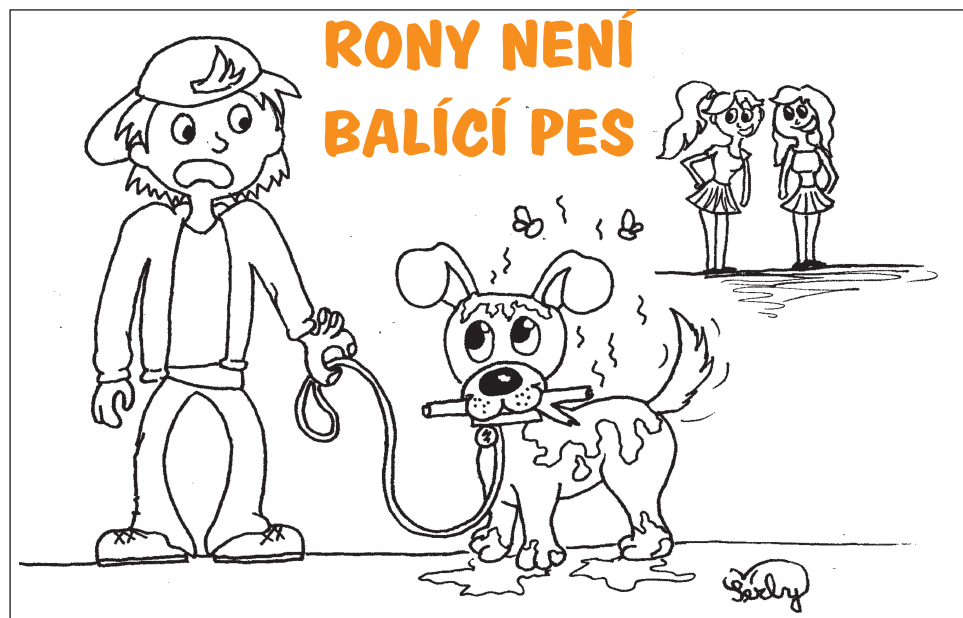
Mít na škole fotokroužek? Určitě by mi to nevadilo, byl bych velice rád, kdyby takový kroužek doopravdy byl. Já jako tiskař bych to nevyužil, ale bylo by to jistě zajímavé pro grafiky.

Kristýna Sieberová

Fotografický kroužek na Polygrafce? Super! Myslím si, že je to dobrý nápad, já osobně bych to velmi ocenila a určitě i mnoho dalších studentů. Mohlo by nám to pomoci k dalšímu rozvoji a kolektivní práci. Třeba by to i dalo Polygrafce další směr...

-Šerly-

Bylo nebylo, jedno letní odpoledne, kdy jsem se s rodinou vracel z dovolené ve Švýcarsku. Po příjezdu domů, po osmihodinové nesnesitelné cestě a vybalení všech cestovních zavazadel jsme se rozhodli ještě téhož dne navštívit naši drahocennou babičku, která se na nás těšila.

Zaparkovali jsme před babiččíným domem a den, kdy tušíte neočekávané, byl tu. Už před

vraty jsem zpozoroval, že dnešek bude jiný. Občas určitě máte podobný pocit, vycítíte změnu a ta se skutečně stane. Otevřeli jsme dveře a za nimi v průjezdu pobíhal středně velký, černý, čtyřnohý kamarád, se kterým jsme byli nuceni se seznámit, jelikož si nás musel bedlivě zkontrolovat. Myslel jsem, že jde o dědovu návštěvu a pes je jejich, ale když jsme se pozdravili s obecnstvem - babičkou, dědou

a strýcem, dědeček zvolal: „Máme nový přírůstek do rodiny!“ Sestra s nadšením vyskočila dobré dva metry vysoko.

Jmenuje se Rony, jsou mu dva roky a je to křížec labradora s pitbullem a mazal už od pohledu. Po krátké chvíli mě děda vyzval, abych vzal vodítko a šel se s ním projít do parku, prý se máme seznámit. Dodnes si říkám, jestli to bylo naplánované, nebo čistá náhoda, protože mi děda řekl: „Na něj budeš balit kočky, to se vsadím.“ A tehdy teprve začala sranda.

Hrábnul jsem po vodítku, připnul k němu Rona a vyrazili jsme na lov, doslova. Ze začátku se zdál velmi poslušný, nikam nespěchal, tak jsme šli o kus dál, než jsem původně plánoval a podívali jsme se do většího parku. Nikde žádný pes, řekl jsem si, že Ronyho tedy pustím. V tu chvíli začalo rodeo. Lítal po celém parku jak smyslů zbavený. Vzal klacek a skubal s ním ze strany na stranu, až začaly lítat sliny na mě i na něj. Kéž by to bylo to poslední. Objevil psí exkrement a na důkaz našeho přátelství se v něm celý vyválel. Od hlavy až k patě, vlastně ocasu. Měl jsem co dělat, abych to se svým slabým žaludkem vydržel.

Cesta domů byla dlouhá, můj nový kolega si vesele pošlapoval v mé blízkosti napříč městem a já jsem si celou dobu opakoval dědovu hlášku: „Na něj budeš balit kočky, to se vsadím!“

DAVID HAVLÍK, 4.P

V uplynulých měsících proběhlo v naší škole mnoho aktivit zaměřených na prevenci rizikového chování žáků i zlepšování školního klimatu ve třídách.

Některé z nich realizovala školní metodická prevence L. Obergruberová sama nebo ve spolupráci s třídními učiteli, na jiné byli pozváni externí lektori – pan Pabián a pan Hanák.

Některé z nich vám přiblížím více:
EXTERNÍ ORGANIZACE:

4. 4. 2017 – pan Pabián – 3.A a 3.S rizikové sexuální chování, odpovědnost ve vztazích, láska, partnerství, rodičovství.

Některé důležité myšlenky, které na této dvouhodinové besedě zazněly:

- Je efektivnější řešit příčiny než důsledky.
- Vždy se rozhoduj s ohledem na budoucnost.
- Hranice v sexuálním chování dávají ženy, muži půjdou až tam, kam jim to ženy dovolí.

Zpětná vazba – žáci 3.A:

- Beseda se mi líbila, ale viděl bych to příště na déle, aby se toho více stihlo. Podle mě si totiž každý něco z dneška odnesl.
- Bylo to super.
- Bylo to fajn posezení. O pohlavní choroby se teda nezajímám, ale lepší, než se učit. Pán byl sympaták, padlo pár vtipků. No prostě fajn.
- Beseda se mi líbila. Velmi dá do života. Rád bych měl aspoň ještě jednu besedu s panem Pabiánem. Jak dnes, tak minule byla beseda poučná. Tohle už byla s panem Pabiánem moje čtvrtá beseda a vždy mě baví.

Zpětná vazba – žáci 3.S:

- Pan Pabián ne že by mě naučil něco nového, spíše mě podpořil k chápání a porozumění daných věcí jinak. Zapřemýšlel jsem si u toho a přehodnotil pár věcí ve svém životě.
- Zaujalo mě na besedě všechno, protože to bylo pravdivé.
- Člověk by měl používat víc rozum, ať jde o cokoli a také - každý by si měl dopředu rozmyslet, jestli stojí o děti nebo ne, protože děti za chyby rodičů nemůžou.
- Je nutno provozovat sex s kondomem, jinak by to mohlo být špatný. Holka může mít HIV.
- Beseda s panem Pabiánem je vždycky skvělá a většinu věcí si člověk pamatuje.
- Myslím si, že bychom si měli zapamatovat vše, jsou to důležité věci a moc se o nich nemluví, a tak je dobře, že takové besedy probíhají.

30. 3. 2017 – pan Hanák – 2.A a 2.S ZÁVISLOSTI ONLINE A JEJICH RIZIKA

Zpětná vazba žáků:

- Beseda byla velmi zajímavá, tedy většinou. Připadalo mi, že přednášející tomu, co říkal, opravdu rozumí, neboť udával i příklady ze svého vlastního života, a to se mi líbilo asi nejvíce. Myslím, že se beseda líbila tak nějak všem, protože byl poměrně nezvyklý klid.
- Beseda byla fajn, byla poučná do budoucna.
- Přišlo mi to zajímavé, jelikož se s tím denně setkávám.
- Když jsem slyšela, všechno o hazardu, tak jsem se rozhodla, že to nikdy nenavštívím.
- Uvědomil jsem si, že výherní hry většinou nejsou výherní a že závislost na hraní a sázení může stát mnoho peněz.
- Už nebudu hrát automaty.

OKÉNKO ŠKOLNÍ METODICKY PREVENCE

- Význam přednáška určitě měla, protože se z toho mnoho lidí ponaučí a nebudou to zkoušet.
- Pán zaujal skoro celou třídu. Mě samotnou internet neovlivňuje.
- Přineslo mi to ponaučení, co vše se může stát nejen hezkého, ale i špatného. Bedny nemačkám, ale pomalu slabší závislost na internet mám.
- Vzal jsem si ponaučení, že ani v nejhorším čase se nepodvolím hazardu.
- Přednáška se mi líbila, pan Hanák byl v pohodě a dokázal zaujmout. Zatím asi nejlepší přednáška, na které jsem na Polygrafce byl.
- Tohle téma je velmi problematická věc, proto jsem rád, že se tahle beseda týkala tohoto problému. Mně samotné to dalo hodně, protože mám sama problém s internetem, jelikož na něm trávím moc času. Po tomhle vím, že se budu snažit přestat, protože nechci skončit někde v léčebně.

Máš obavy, zda jsi se dostal/a do online závislosti? Zkus si odpovědět na deset otázek dotazníku níže:

DOTAZNÍK ZÁVISLOSTI (internet, PC, počítačové hry, tablet, mobilní telefon)

(Dotazník je převzatý z besedy pana Hanáka).

1. Zanedbáváš někdy kvůli hraní her či internetu svoje potřeby? (Vynecháváš jídlo, chodíš pozdě spát...)
2. Představuješ si někdy, jak hraješ hry či jsi na internetu, i když tam nejsi?
3. Stává se ti, že hraješ hry či jsi na internetu déle, než jsi plánoval?
4. Máš pocit, že u toho trávíš více a více času?

5. Přistihneš se při brouzdání na internetu, i když tě to vlastně nebaví?
6. Cítíš se veselejší, šťastnější, když se na internetu či ke hraní her konečně dostaneš?
7. Cítíš neklid, mrzutost, podráždění, když nemůžeš být online nebo hrát hry?
8. Hádáš se často s blízkými kvůli času, který trávíš na internetu nebo hraním her?
9. Strádá tím tvoje rodina, přátelé či jsi kvůli tomu opustil své předchozí zájmy, koníčky?
10. Máš už za sebou jeden či více neúspěšných pokusů o omezení času, kdy hraješ hry či jsi na internetu?

Odpověz si na každou otázku ANO či NE. Čím více je tvých odpovědí ANO, tím více jsi ohrožený možnou závislostí.

Pokud je to tak, zkus s tím něco udělat, buď sám/sama, a nejeď-li to, hledej pomoc.

17. 2. 2017 – PPP Rumburk (p. Michalinová, p. Staněk) – 2.A

Kázeň ve třídě

Ve třídě probíhala první hodinu běžná výuka s třídním učitelem M. Mackem (AJ), při této hodině byli přítomni oba pracovníci PPP a pozorovali její průběh, v následné hodině pak dávali reflexi žákům o jejich chování...

ŠKOLNÍ METODICKÁ PREVENCE:

23. 3. 2017

L. Obergruberová + TU Mgr. M. Macek – 1.A Třídní klima - vztahy ve třídě

Ve třídě probíhala dvouhodinová diskuze v kruhu, kdy žáci rozebírali vzájemné vztahy ve třídě a možnosti jejich zlepšení.

12. 4. 2017

L. Obergruberová + TU Mgr. J. Makovský – 2.S Třídní klima – kázeň během výuky

Dvouhodinová diskuze o třídě z hlediska kázně (rozdílnost pohledů různých vyučujících). Žáci hledali příčiny nekázně a možnosti, jak situaci změnit.

12. 4. 2017 – L. Obergruberová – 4.S

Třídní klima – poslední setkání

Žáci měli možnost vzájemně sdílet, jak se připravují na blížící se maturitu, dále také své budoucí životní plány, ale také se zpětně ohlédnout za čtyřletým životem na naší škole. -lo-

Ve středu 10. května 2017 se ve Varnsdorfu uskutečnil Pohár osvoboditelů ve fotbale.

Naše škola skončila pátá. Děkujeme za reprezentaci. Zleva stojí: Michal Žák, Marek Bačkovský, Ondřej Schneider, Jiří Hejduk, Jan Kotalík, René Helle, Radim Svatoš.

Spodní řada zleva: Zdeněk Růžička, Kamil Demeter, Tomáš Altman, Filip Lukáš

ČTYŘI OTÁZKY pro naši novou češtinářku

Poslední dobou se po škole pohybuje plno nových učitelů. K interview jsem si vybrala naši novou češtinářku paní učitelku JITKU ČAPKOVOU.

Jak vás napadlo jít učit právě sem na Polygrafku?

Když jsem dostala nabídku jít učit na Polygrafku, vůbec jsem neváhala. Nejsem zde poprvé, vedla jsem školní časopis na Základní škole v Krásné Lípě a byla u vás s redakční radou na exkurzi. Škola na mne působila přátelskou a tvůrčí atmosférou a takovým tím pocitem po-

hody. A protože jsem vystudovala učitelství pro střední školy v oboru český jazyk - výtvarná výchova, je mi blízké zaměření školy a její obory.

Jak se vám líbí školní kolektiv?

Nevěděla jsem, že budova školy bývala zámkem. Když šlapu ta tři patra nahoru a koukám velkými okny ven na nádvoří, ani mi nevadí, jak se zadýchám. Alespoň nějaká fyzická. Zajímá mě výtvarné umění. Letitost historické budovy mi imponuje, mám ráda stavby nesoucí příběh. Kolektiv školy je ke mně vstřícný, cítím se tu fajn, příjemná atmosféra, všichni jsou milí a pozitivní. Nechybí tu humor a ironie, to je můj šálek kávy.

Kde jste učila předtím?

Moje učitelská kariéra? Krátkou zkušenost mám ze soukromého gymnázia v Ústí nad Labem, to z dob mých vysokoškolských studií. Také jsem učila na základní umělecké škole. Nejdéle pak 11 let na ZŠ Krásná Lípa. Zároveň s prací na Polygrafce je mým druhým zaměstnáním vedení výtvarného ateliéru Schrödingerova institutu. V podstatě jsou to výtvarné kurzy pro děti i dospělé v oboru kresba, malba a kombinované techniky. Pořádáme různé výtvarné akce, workshopy a exkurze.

Jaké máte zájmy a koníčky?

Výtvarné umění je mou prací i koníčkem, snažím se sledovat současné umělce, v nejbližší době se například těším na výstavu Františka Skály nebo Magdaleny Jetelové. Samozřejmě ráda čtu (vždyť to vyučuji), koukám na filmy, chodím do divadla a někdy je fajn být kavárenským povalečem. Na sport příliš času nezbyvá, ale cvičím jógu, ráda plavu a chodím se svým psem na výlety. Protože bydlím v Douthici, mám les za okny, příroda tady je kouzelná. A známý restaurant Fabrika nám obstarává kulturu, takže vyjma složité dopravní logistiky je to skvělé bydlení.

Děkuji paní učitelce za její odpovědi. Má plno skvělých zájmů a koníčků. Mě též baví výtvarné umění a všechno kolem toho.

-Šerly-

jde o lidi, kteří bojovali proti nacistické či komunistické totalitě nebo vytvořili něco zajímavého např. na poli kultury či vědy. Jsem ale přesvědčen o tom, že člověka se zajímavým životním příběhem může najít ve svém okolí každý. Taková setkání jsou nesmírně inspirativní a zajímavá.

Jste spokojený se zdejším školním kolektivem?

Jsem doslova nadšen. Zdejší kolektiv pokládám za mimořádně sehraný, přátelský a inspirativní organismus. Do této práce chodím velice rád a často mám pocit, že víc než v práci se nacházím na dovolené na Kanárských ostrovech, protože tu vládne radost, pozitivní duch a snad u všech svých kolegů jsem zaznamenal, že mají smysl pro humor, čehož si vždy u lidí velice cením. Některé své dnešní kolegy znám již řadu let, protože patří k našim rodinným přátelům či známým (např. Roman Svoboda, Josef Makovský či Jiří Stránský). V mé nové roli mi nejen oni, ale i ostatní, velmi pomohli. Vedení této školy i ostatní kolegové rozptýlili mou počáteční trému, za což jsem jim vděčný. Jak už jsem uvedl, jsem původní profesí historik, a proto si moc vážím toho, že vyučuji v jedné z kdysi nejvýznamnějších budov tohoto regionu, někdejším rumburském zámku. Nesmím zapomenout ani na naše studenty. Rád bych podotkl, že i když vždy není všechno zalité sluncem, nepotkal jsem tu nikoho, o kom bych si myslel, že je bezcharakterní. I když proces seznamování a navazování kontaktů s některými studujícími trval poněkud déle, než jsem očekával, rád využívám této příležitosti k tomu, abych napsal, že se rád setkávám se všemi, které vyučuji. Musím ale zdůraznit, že na této škole učím němčinu pouze ve dvou třídách a pravidelně se proto vídám „jen“ se dvanácti studentkami a studenty. To je také důvod, proč jsem se jako čert kříží vyhýbal tomuto rozhovoru. Nerad mluvím o sobě a hlavně mě tu skoro nikdo nezná, protože okruh „mých studentů“ lze definovat jako velmi úzký. Nakonec jsem se ale nechal přemluvit. Snad mi milovníci přírody, mezi něž se také počítám, odpustí, že se papírem plýtvá i na takové nesmysly, jako je rozhovor se mnou.

SYMPATICKÝ UČITEL V RÁJI NAŠÍ ŠKOLY

Jelikož k nám přišel nový učitel německého jazyka, položil jsem mu pár otázek.

Jak vás napadlo jít učit právě na Polygrafku?

Musím se přiznat, že mě to nikdy ani ve snu nenapadlo. Tato nabídka si mě našla úplně sama. Oslovila mě má bývalá spolužačka z ústecké filozofické fakulty Michaela Casková, která kdy si studovala na této škole. Napsala mi, že vedení (dnes už snad mohu napsat „naší školy“) prý zoufale shání někoho, kdo by zde učil němčinu. Po přečtení tohoto e-mailu jsem se cítil neméně zoufale, protože tato nabídka přišla v době, kdy jsem měl profesních povinností až nad hlavu. Nakonec jsem ji ale po krátkém, v podstatě nepatrném, rozmyšlení přijal jako zajímavou výzvu. Dobrodružná část mé povahy zvítězila, a tak mě tu máte (smích).

Kde jste učil před příchodem na naši školu a učíte v současné době ještě někde jinde?

Učil jsem a stále ještě učím na FF UJEP v Ústí nad Labem, kde vedu seminář pro vysokoškolské studenty, který se zabývá československou kulturou let 1945-92. V rámci tohoto kurzu se snažím především připomínat významná česká divadla té doby. Vedle toho, že o tomto tématu přednáším, zvu mezi své studenty osobnosti, které popisované období zažily a aktivně se na tehdejší kulturní dění podílely. Myslím, že nám dnes schází mezigenerační dialog. Jako vystudovaný historik mám potřebu hovořit s pamětníky, kteří prožili zajímavé životní osudy a jsou ochotni se o své vzpomínky podělit. Ať už

Jaké máte zájmy a koníčky?

Na zájmy a koníčky mi moc času nezbyvá. Naštěstí jsou mým velkým koníčkem mé dvě profese historika a učitele na této škole. Kromě toho jsem velkým milovníkem divadla, hudby, literatury a filmu. Občas chodím plavat, věnuji se cyklistice a rád cestuji. Díky svému pozitivnímu vztahu k němčině jsem si oblíbil německy mluvící země. Vrátil-li se ještě k výtu svých koníčků, musím uvést, že mě nejvíc jako historika aktuálně zaměstnává četba odborné literatury. Z beletrie nepohrdnu, pokud jde o prozaiky, Karlem Čapkem, Egonem Hostovským, Jiřím Stránským či Lenkou Reinerovou, z básníků preferuji Jaroslava Seiferta či Jiřího Ortena a kdybych měl vypsát své oblíbené dramaticky, vznikl by dlouhý seznam, na který by prostor určený pro tento rozhovor rozhodně nestačil. Totéž platí i o mých nejmilejších hercích i hudebních tvůrcích. Bohužel mým velkým nepřítelem je čas. Mám jej nedostatek a to bohužel i pro svých pár dobrých přátel, kteří mi to čas od času připomínají. Pokládám se tak trochu za prokrastinátora a s tím souvisí fakt, že jsem poněkud odkládal i sepsání a odeslání odpovědí na vaše otázky. Je jedna hodina po půlnoci a nic lepšího už asi nevymyslím. Děkuji za trpělivost i shovívavost a přeji všem, aby pokud možno co nejméně prokrastinovali.

Chtěl bych poděkovat panu učiteli, že si našel chvíli volného času a odpověděl na pár otázek. Na další hodinu němčiny se těším!

Asad Asaad (Assy), 2.S

Redaktorky se připravují

Každým dnem je maturitní zkouška blíž a blíž. Není to tak dávno, co jsme se rozkoukávaly na začátku prvního ročníku. Neměly jsme ponětí a spoustě věcí spojených s polygrafií i grafikou jako takovou. Za čtyři roky jsme zase o něco starší a máme skoro za sebou studium na naší POLYGRAFCE. Teď všichni doufáme, že veškeré písemky, praktické zkoušky i ústní maturitu zvládneme co nejlépe a úspěšně. Již máme za sebou sloh z českého jazyka a zanedlouho se nakupí vše ostatní. Zeptaly jsme se navzájem ostatních redaktorek Bezevšeho, jak jsou na tom. **Jak se připravujete na maturitu?**

Bojíš se jí?

Jaké máš pocity z proběhlé písemné práce z českého jazyka?

-Ďapka- HEDVIKA POUPOVÁ, 4.P

Snažím se připravovat průběžně každý den a nenechat nic na poslední dny. Maturity se nebojím. Buď dopadne, nebo dopadne na druhý pokus. Tak strašné to přece být nemůže. Kdybych se bála, bude to ještě horší. Slohová práce snad byla úspěšná. Myslím, že jsem tolik chyb neudělala a doufám, že mi neunikla nějaká hloupá chyba, jako se mi to občas stává.

-Káta- KATEŘINA JIRCHÁŘOVÁ, 4.S

Na maturitní zkoušku se připravuji velice svědomitě. Učím se otázky, které již mám od pololetí všechny vypracované. Největší strach mám z anglického jazyka a praktické zkoušky z webu. Snad to dopadne dobře. No Stress.

-Danča- DANA KUČEROVÁ, 4.S

Na maturitu se připravuji. Bojím se hodně, bojím se všeho a bojím se neustále. Nevím, snad to bude ok.

-Šmudla- KÁJA BRODINOVÁ, 4.P

Snažím se připravovat celé čtyři roky. Jestli se jí bojím? To je těžká otázka. Některých zkoušek se bojím, ale některých ne. Je to tak půl napůl. A pocit z písemné práce mám takový, že horší témata vybrat nemohli, ale to, co jsem si vybrala, se mi psalo dobře.

-FLEXÍK- LUCIE KRUPÍČKOVÁ, 4.P

Na maturitu se připravuji už od začátku čtvrtáku, mám kromě pár otázek všechno vypracované. A doučování na matematiku také proběhlo. Maturity se nebojím, zatím.

A z první písemné zkoušky mám dobrý pocit. Myslím, že jsem nic nezkazila.

-Danča- a -Káta-

Děkujeme redaktorkám Bezevšeho za spolupráci. Bude se nám po vás stýskat!

Vážený pane řediteli, učitelé, milí rodiče, dámy a pánové,

dovolte nám, abychom vás jménem všech letošních maturantů co nejsrdečněji přivítali na maturitním plese Střední odborné školy mediální grafiky a polygrafie.

My všichni, kteří zde za chvíli budeme šerpováni, jsme na této škole strávili celé čtyři roky a někteří dokonce dlouhých sedm let. Potýkali jsme se s jazyky cizími i s tím mateřským, s našimi učiteli i spolužáky.

Ale protože vše jednou končí a každý panující král musí jednoho dne odejít, předáme za čas i my žezlo našim mladším a stále ještě svěžím spolužákům.

Ještě než se tak stane, chtěli bychom využít této slavnostní chvíle k poděkování. Poděkování všem, kteří mají nemalou zásluhu na tom, že se z malých kluků a holek stali za poměrně krátkou dobu mladí pánové a elegantní dámy.

My všichni, kteří tu před vámi dnes stojíme jako maturanti a čekáme na jakési oficiální přijetí do světa dospělých, spojuje jedno velké přání, a to přání odmaturovat.

Snad ještě více než my se o výsledek našeho dlouhého společného snažení obávají naši učitelé. Ti se nás celou tu dobu snažili co nejlépe připravit a my jen doufáme, že se jim to i přes náš odpor podařilo. Jim všem děkujeme zejména za vytrvalost, se kterou se nám věnovali.

V této chvíli se mnozí z nás ve vzpomínkách vracíme do doby, kdy první vstoupili do budovy naší školy. Málokdo měl tehdy jasno o své budoucnosti, a tak jsme si při výběru školy rádi nechali poradit od našich rodičů.

Byli to právě oni, kteří posílali přihlášku a kteří se nejvíce strachovali o výsledek přijímací zkoušky. Někdy s nadšením, ale často spíše s obavami pak sledovali naše studijní výsledky. Bez našich rodičů bychom tu dnes určitě nestáli, a proto jim upřímně děkujeme.

Závěrem nám dovolte, abychom si my, maturanti, popřáli trochu opožděné mnoho štěstí do nového roku. Věřte, že ho budeme potřebovat víc než kdy jindy.

V tuto chvíli ale zkusme zapomenout na maturitní předměty a všechny další starosti. Dnes večer bychom vám chtěli ukázat tu druhou stranu školní docházky. Stranu nespoutanou řádem a honbou za dobrými nebo alespoň ucházejícími známkami, stranu odvázanější i veselejší.

Pojďme si tedy společně užít tento ples. Příjemný večer a dobrou zábavu. Vaše 4.P

PRÁCE ŽÁKŮ – GRAFIKŮ

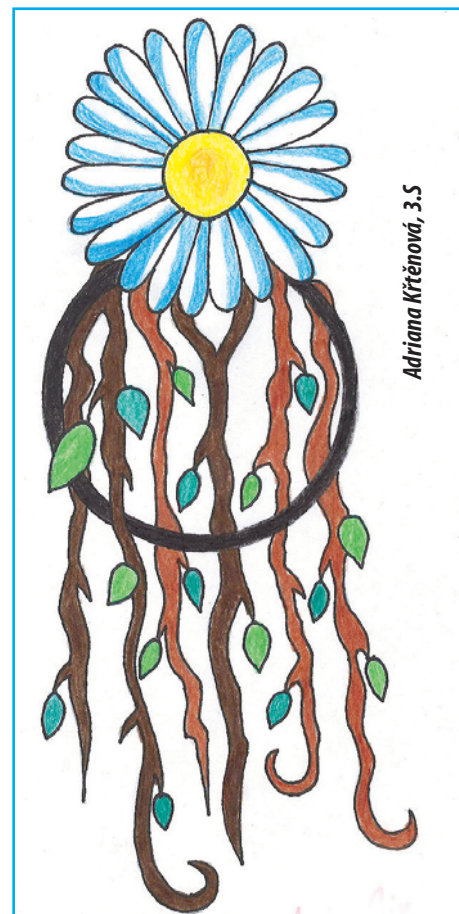
Jan Simandl, 4.5

Jan Simandl, 4.5

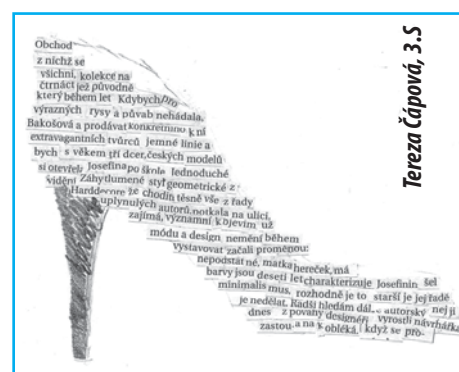
Natálie Tůmová, 2.5

Adriana Krtěnová, 3.5

Barbara Čmejrková, 2.5

Tereza Čápková, 3.5

Šárka Makovská, 2.S

Daniel Popyk, 2.S

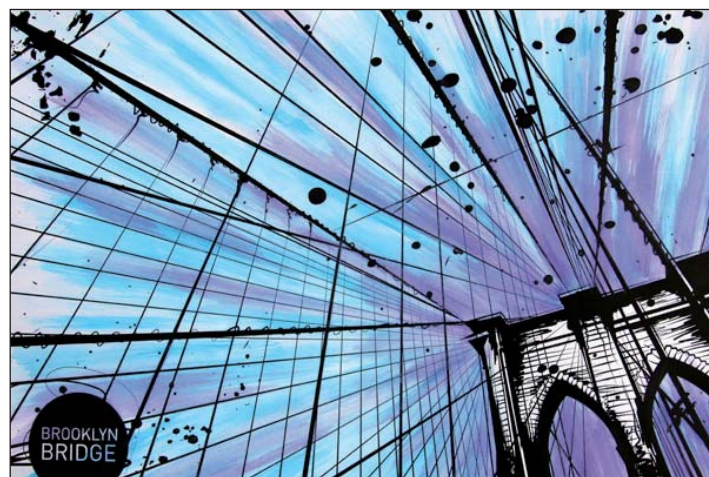
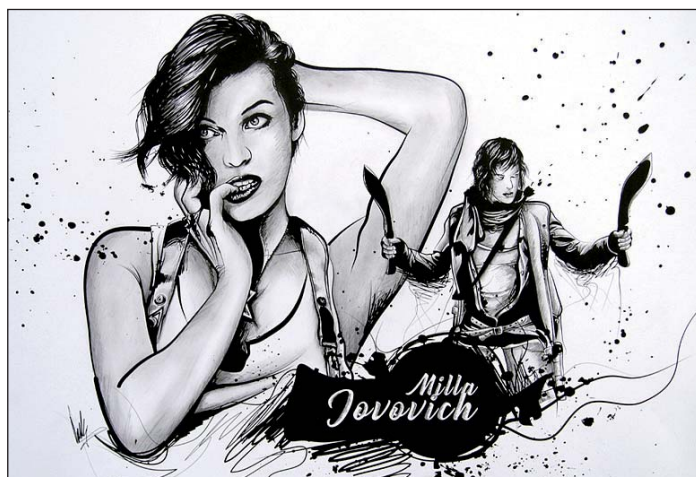
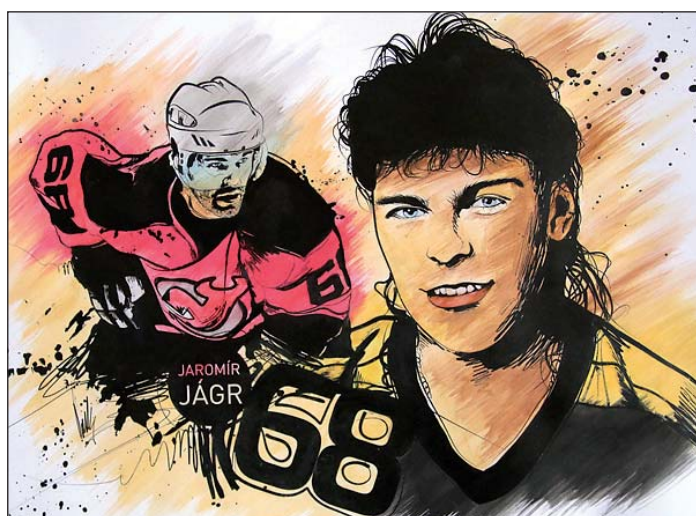
PRÁCE UČITELE GRAFIKŮ

Přemluvil jsem učitele OV pana LUKÁŠE PALLAGA, aby se také prezentoval svými grafickými pracemi. Posuďte sami, zda by si nezasloužily samostatnou výstavu.

TABLET ART

-iša-

Kreslení portrétů, krajin, lidí a spousty dalších motivů vzniká za pomoci grafického tabletu wacom intuos pro medium a grafických programů. Kresby jsou tvořeny pomocí vektorových stop a tvarů, které se přenášejí grafickým perem na dokument. Motivy vznikají inspirací obrazy, fotek nebo smícháním více podkladů dohromady.

POLYGRAFIELD

Daleko, doslova v jiné dimenzi se nachází městečko Polygrafield, které se až moc podobá známému městu Springfieldu. Žijí tam lidé, které všichni moc dobře známe.

Je až děsivé, jak jsou si podobní ať už vzhledem nebo vlastnostmi. Představujeme vám téměř všechny hrdiny Polygrafieldu. Přejeme příjemnou zábavu.

Seymour Skinner

Jiří Uher

oblíbený ředitel

Abe Simpson

Svatopluk Kubeš

náš důchodce

Montgomery Burns

Ivo Šabata

vládce grafiků a tiskařů

Gary Chalmers

Iva Šabatová

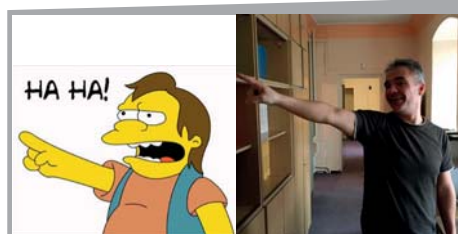
druhá ruka ředitele

Waylon Smithers

Petr Ryšán

pomocník Burnse

Nelson Muntz

Jiří Malypetr

Nejde WiFi? HA - HA!

Šáša Krusty

Martin Macek

Je s ním neustále legrace.

Disco Stu

Jiří Stránský

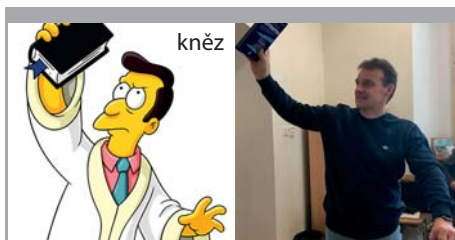
Jedem v rytmu disca.

John Frink

Roman Svoboda

šílený matematik

Timothy Lovejoy

Richard Sýkora

Pravý opak, v Boha nevěří.

Kent Brockman

Erich Meissner

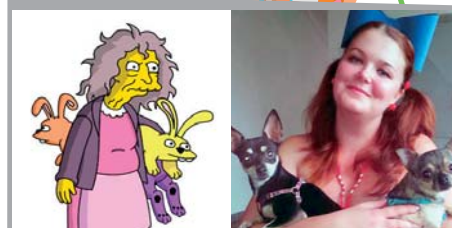
hlasatel polygrafických zpráv

Willie**Jiří Focht**

šilený školník

Edna Krabappelová**Alexandra Galbavá**

učitelka

Eleanor Abernathy**Lenka Limberská**

Fotka mluví za vše!

Ned Flanders**Miloš Malec**

Jsou si naprosto podobní.

bratr Flanders**Libor Hamprecht**

Bez Flendse se nikam nehne.

Marge Simpsonová**Jaroslava Bernardová**

Mac mama

Apu**Martin Štěpánek**

S Manjulou pracují v Kwik-E-Mart.

Manjula**Radka Štěpánková**

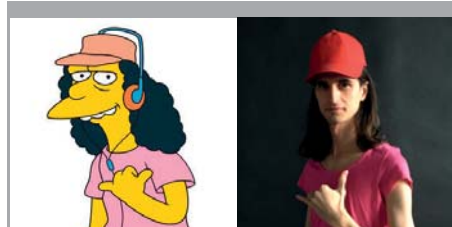
Také pracuje v Kwik-E-Martu.

Julius Dłaha**Ladislav Kočí**

Opravit každý stroj.

Bart Simpson**Lukáš Pallag**

Je s ním sranda a má neustále roupy.

Otto Mann**Ondřej Tichý**

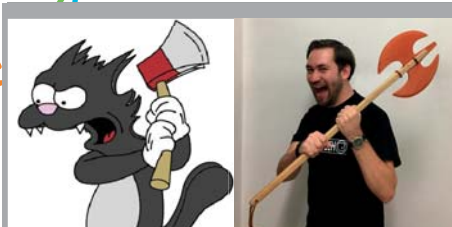
No, nejsou si podobní?

Líza Simpsonová**Monika Tomnová**

O polygrafii ví tolik, co Líza o hudbě.

Itchy**Tomáš Slezák**

Rád škádlí Scratchyho.

Scratchy**Roman Liščák**

Rád škádlí Itchyho.

Homer Simpson**Jana Sedláčková**

Také si ráda nosí donuty do práce.

Vočko Szyslak**Pavel Uchytíl**

Má svoji školní hospůdku.

POLYGRAFIEDěkujeme všem za ochotu a spolupráci.
Dominik Budský, Tomáš Altman, Lucie Jedličková

SOUTĚŽ DOVEDNOSTI mladých grafiků 2017

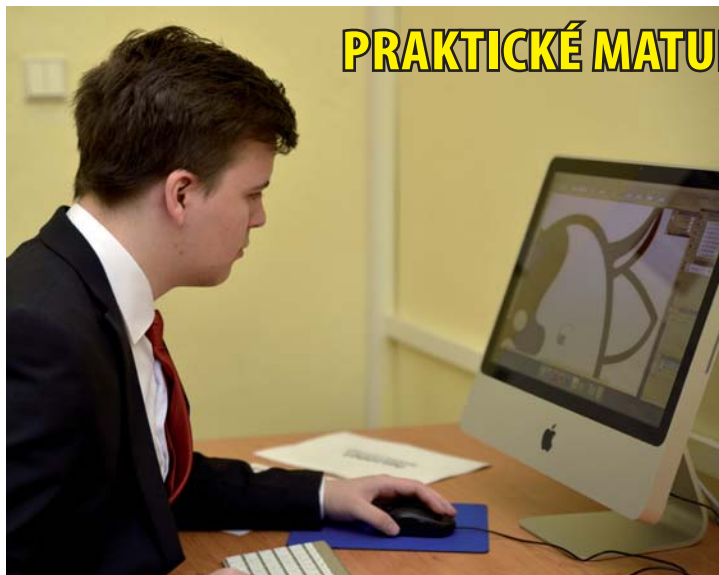
Ve dnech 4.-6. 4. 2017 se stala olomoucká střední škola polygrafická již počtvrté dějištěm mezinárodní SOUTĚŽE DOVEDNOSTI MLADÝCH GRAFIKŮ. Soutěže se účastnily dvoučlenné týmy studentů grafických oborů z ČR, Slovenska, Finska a Polska.

První (domácí) úkol spočíval ve zpracování základního grafického stylu pro materiály soutěže Obal roku. Dalším z úkolů byl návrh vizuálního stylu a brožury pro Mladečské jeskyně. Posledním tématem bylo zpracování banneru a oboustranné pozvánky na nadcházející sezonu v Moravském divadle Olomouc.

Naši školu reprezentovali Valerie Čechova a Jan Simandl. Dařilo se jim především při zhotovení letáku a banneru – Mladečské jeskyně, kdy získali třetí místo. Celkově se umístili těsně pod stupni vítězů. Děkujeme za vzornou reprezentaci a za to, že se neztratili ve velmi silné konkurenci.

-iša-

PRAKTICKÉ MATURITNÍ ZKOUŠKY

V polovině měsíce května se konaly praktické maturitní zkoušky v odbornosti reprodukční grafik pro média. Zkouška byla rozdělena do dvou dnů a trvala dvanáct hodin. Žáci při ní zvládali bitmapovou a vektorovou grafiku včetně

ně kontury návrhu etikety a inzertní strany na ochucené mléko. V sazbě zhotovovali čtyřstránkovou propagační tiskovinu. Nejvíce času patřilo webdesignu, kde maturanti realizovali vlastní návrh webových stránek pro Dům dětí a mlá-

deže v Rumburku. Posledním tématem zkoušky bylo zhotovení elektronické montáže pro publikaci včetně obrátky a klopení. Všechny práce byly s tiskovým výstupem pro PDF.

-iša-

PO ROCE ZNOVU LABEL DESIGN

17. května 2017 si pro naši školu vyčlenil čas pan Zdeněk Völfl, výrobní ředitel firmy Label design. Prezentoval firmu a představil její výrobní program, který spolu se systémem jakosti a certifikace tvoří výjimečného hráče na poli samolepicích etiket. Pro studenty byl zajímavý přehled výrobních technologií od digitálního tisku, přes ofsetový tisk, flexotisk, sítotisk, horkou a studenou ražbu až po personifikaci tisku. Svou přednášku doplnil řadou ukázek. Přínosným prvkem návštěvy byla účast našeho absolventa Honzy Olivy, který se stal k oboustranné spokojenosti tiskařem v dané společnosti.

-iša-

LABEL
design

PROJEKTOVÝ DEN - HISTORIE ZÁMKU

V pondělí dne 15. května se na Polygrafce konal projektový den na téma Historie zámku. Žáci kolovali po učebnách, kde vyslechli přednášky o historii zámku a Rumburské vzpouře, spojené s ukázkami dobových fotografií, kreseb nebo osobních dopisů, dokonce zhlédli i ukázkou z filmu režiséra Martina Friče Hvězda zvaná pelyněk.

Jako hudebnice jsem uvítala výborný nápad s poslechem hudby, která byla populární v určitých obdobích a vázala se k historickým fotografiím z Rumburka nebo vzpomínkám rumburských pamětníků. Jinde si žáci mohli vyzkoušet psaní husím brkem, psaní na dobovém kovovém psacím stroji, seznámili se i s pověstmi, které se vážou k budově zámku (příběh o hře v kostky nebo o statečné pašeračce). Kromě toho také hledali a luštili chronogram a zhlédli výjevy z pověstí (celkem čtyřikrát jsme „věšeli“ Patrika Výbocha). Musím poděkovat

především organizátorům celé akce Bc. E. Sádiové a Mgr. F. Stojaníkovi, kteří věnovali svůj osobní čas tomu, aby se žáci zábavnou formou dozvěděli, jak to s naším zámekem v historii bylo. Také děkuji všem žákům, jmenovitě S. Marešové, K. Zadinové, D. Budskému, P. Výbochovi, J. Kristlovi, a Z. Horáčkovi, kteří ochotně oblékli kostýmy, hráli divadlo nebo asistovali při přednáškách. Mé srdce plesá, protože se v poslední době pořád něco děje a to je dobře. Jen tak dál, POLYGRAFKO!

-ŠA-

Anička Vodičková a pašeračka

Stanko Vodička, syn a otec Hamplovi, a císař Josef II.

Zkouška oprátky aneb Však on vás ten smích přejde, pane učiteli!

Žáci při přednáškách luštili v pracovních listech a tipovali odpovědi na otázky. Jednoduché to nebylo.

A kde najít číslo 1? Na klávesnici nebylo. Vy to víte, čtenáři?

MATURITNÍ PLES ČTVRTÉ ES

Na 17. března naše třída asi nikdy nezapomene. Na tuto událost se mnozí z nás připravovali snad ještě více, než na samotnou maturitní zkoušku.

Stálo nás hodně námahy zařídit vše, co bylo potřeba. Nespočet hádek, nervozita a strach – to se ale jako zázrakem vytratilo před oním osudovým večerem. Vrátili jsme se na chvíli v čase, a to rovnou do 40. let. Skvělá hudba podtrhovala příjemnou atmosféru plesu. Swing se rozezněl ve zdech Lidovky a i ti nejméně pohybově nadaní začali tančit a hýbat se do rytmu živé kapely.

My jsme s úsměvem na tváři prošli po červeném koberci jako by se nic nedělo. Starostliví rodiče se na nás mezitím dojatě usmívali a myslím, že většina z nich byla v ten moment více naměkko než já. A to je co říct!

Jsme vděční, že se vše vydařilo přesně tak, jak jsme chtěli. Až na nějaký ten zub a pár otočených šerp (zdravíme paní učitelky, máme vás rádi!) bylo vše perfektní. Celé to uteklo neskutečně rychle a my se už jen smějeme nad ne/vydařenými fotkami. Děkuje ještě jednou všem, co se na přípravách podíleli s námi, nebo nám alespoň drželi palce.

-Káťa- a -Danča-

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ 4.S ANEBO TAK UŽ NÁM ODZVONILO!

V úterý 25. dubna se uskutečnilo na naší škole i mimo ni báječné poslední zvonění třídy 4. S. Avšak to nebylo poslední zvonění, které jsme na Polygrafce zažili. Na našich kostýmech a maskách jsme si dali moc záležet. Na okamžik jsme se ocitli v kůži někoho jiného – doktoři, čerti a zebry se procházeli v tento den po naší škole i ulicích Rumburka. Naše kasičky se plnily jako o závod. Měli jsme radost, že nám to jde tak hezky od ruky. Nápis 4.S se objevil na každé usměvavé tváři, kterou naše parta zastihla. Nikdo neunikl našemu řádění. Krásně jsme si tento den užili. Chtěli bychom se tímto rozloučit s naší bezvadnou školou. Děkujeme učitelům a veškerému personálu.

-Káťa- a -Danča-

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ 4.P

PĚT LET S LELI

Pět let jste se mohli potkávat s báječnou a usměvavou paní učitelkou Lenkou Limberskou, které jsme říkali, jak vymyslel pan Roman Svoboda, LeLi. Mnohé z vás učila češtinu nebo němčinu. Byla také třídní učitelkou 4.S, která právě maturuje.

Školní rok nedokončila, odešla na mateřskou dovolenou, čeká dvojčátka. Moc mi chybí. Nebyla to jen má kolegyně, byla to má velmi dobrá kamarádka a přítelkyně. Chybí nám všem, ale co se dá dělat. Raduji se z jejího štěstí a těším se s ní. Rozhodla jsem se i vám čtenářům poodkrýt roušku jejího soukromí a dokud se děti nenarodily, využít čas pro interview.

Můžeš nám prozradit, kam ses přestěhovala a proč?

Prchla jsem se zpět do Sušice, na Šumavu, odkud pocházím. Popravdě jsem stěhování zpět k rodině nikdy neplánovala, někdy je totiž určitá míra vzdálenosti vztahům prospěšná. Navíc jsem našla v Rumburku zázemí a nejlepší přátele, kteří pro mě byli také rodinou. Bohužel ale nebylo zbylí - důvodem byla dvojčátka, se kterými určitě budeme s přítelem potřebovat pomoci. Moji rodiče se na vnoučátka moc těší, mamka trénuje praní, žehlení a novorozenecké sklady plén (kež jí to vydrží až do chození na nočníky) a tatka vymýšlí trasy na procházky s kočárkem (což mimochodem není nic jednoduchého, když má kočárek na šířku metru, připomíná trochu tank a blokuje všechny cyklostezky v okruhu pěti kilometrů). Sehnali jsme krásný byt a přítel novou práci, tak snad vše bude dobré.

Jak jsi to dokázala? Zvládnout a zorganizovat stěhování v období těhotenství přeci jen není lehké. Co vše jsi musela řešit? Máš pro nás nějakou perličku? (narazím na cestu autobusem

a roztrhané pneumatiky autobusu).

Když se na celé stěhování koukám zpětně, absolutně nechápu, jak jsem to ve svém stavu mohla zvládnout. Mám výčitky svědomí, že jsem riskovala zdraví našich prcků. Ale bylo to nutné a podařilo se. Naštěstí jsem na to nebyla sama. Bez pomoci mého okolí bych to rozhodně nezvládla.

Poslední dny byly nejhorší. Následovalo totiž definitivní dobalování všech věcí (a že jsem jich za těch pět let nasyslila), domluvení pomocníků (tímto moc děkuji Lukášovi F. za organizaci a Járovi K. a Zbyňkovi Z. za svaly) a další „drobnosti“. V sobotu dorazil stěhovák, kluci za mého otravného komandování vše naložili a po poledni auto vyrazilo na 300 km dlouhou trasu na Šumavu. Já ještě zůstala, abych se rozloučila ve škole a s těmi nejbližšími a předala byt. Ty dny strávené v holobytu na matraci byly očištec - ne kvůli nepohodlí, ale kvůli myšlenkám, že něco krásného definitivně končí. V úterý jsem pak vyrazila i já. A aby to nebylo příliš jednoduché, autobus z Prahy do Sušice málem havaroval. Na dálnici praskly dvě zadní pneumatiky a nebyť toho, že jsme jeli pomalu do kopce, bůhví, jak by to dopadlo. I vzhledem k tomu, že jako těhotná sedím kvůli pohodlí vždy úplně vpředu (Ondro, měla jsem koupenou místenku, tentokrát jsem nikoho nevyhodila, čestně!). Únor, zima, devět hodin večer, tma, autobus blokuje pravý jízdní pruh, za svodidly stráž, na kterou nebylo možné vylézt. A naneštěstí se majitel společnosti zachoval jako hovado, odmítal poslat náhradní autobus a nutil už tak vystresovaného chudáka řidiče měnit v této situaci kola ručně heverem. Popravdě jsem byla až neuvěřitelně klidná a bylo mi to jedno, asi po tom všem stresu uplynulých dní to bylo to nejmenší. Začal mě ale neskutečně štvát povyk ostatních cestujících, chytré rady adresované řidiči, popis dra-

matického scénáře polského kamionu svištěcího skrz náš autobus, strach z nedostatku potravy a vůbec to nejhorší - reálná hrozba vybitých telefonů. Žádný z těchto důvodů majitele společnosti neoblomil, až můj hysterický výbuch (jako herečka bych byla fakt dobrá), že mám rizikové těhotenství a jestli se něco stane, udělám mu ze života peklo, ho donutil k zavolání policie. Ta sice moc nepomohla, ale chránila před kamiony a přivolala servis. Po dvou hodinách jsme se znovu rozjeli a já se z událostí předešlých dnů dostávala ještě týden.

Jak se máš teď, když už jsou nejhorší práce v bytě a zařizování kolem nového soužití za vámi? Jak se těšíš na rodinu? Prozradíš nám pohlaví dětí? A vůbec, jaké to je nosit dvojčátka. Kolik teď váží?

Po přestěhování následovalo vybalování, které mou leností trvalo dva měsíce, a sestavování nábytku, které naopak tatkovým zápalem bylo hotové během pár dnů. Na konci února se přistěhoval přítel, který kvůli nám musel opustit svůj domov a zaběhlou práci. Zatím jsme praktikovali vztah na dálku a ne vždy to bylo ideální. Ačkoli jsme společně bydlení plánovali, nebylo to tak brzy. Dvojčátka vše rozhodla za nás. Dalo by se říct, že jsme se sžili poměrně rychle. Je velmi chytrý a tolerantní a ví, že těhotným se nevyplatí vzdorovat. Teď už se jen těšíme na prcky. Čekáme chlapečky a právě řešíme jména. Přece jen už bych je chtěla v bříšku oslovovat - věty typu: „Prcku, nekokej maminku!“ mi přijdou neosobní. Až do čtvrtého měsíce na mě těhotenství kvůli mé prostorové výraznosti skoro nebylo znát, ale pak to šlo ráz na ráz. Teď jsem na konci osmého měsíce a vypadám jak chodící reklama na XXL-medicinbal. Je to asi i tím, že jsou kluci pořádní mackové. Jsme s přítelem oba vysocí, on má dokonce přes dva metry, tak se není čemu divit. Kluci mají teď 2,5 a 2,7 kg a přede mnou je ideálně ještě 5 týdnů těhotenství, takže ještě povyroستou. Před dvěma týdny jsem velmi nečekaně skončila v nemocnici a vypadá to, že do porodu se domů nepodívám. Svým způsobem jsem ráda, jen ležím, spím a jím, miminka jsou pod neustálou kontrolou a já nemusím nic řešit. Pouze všechny komanduju po te-

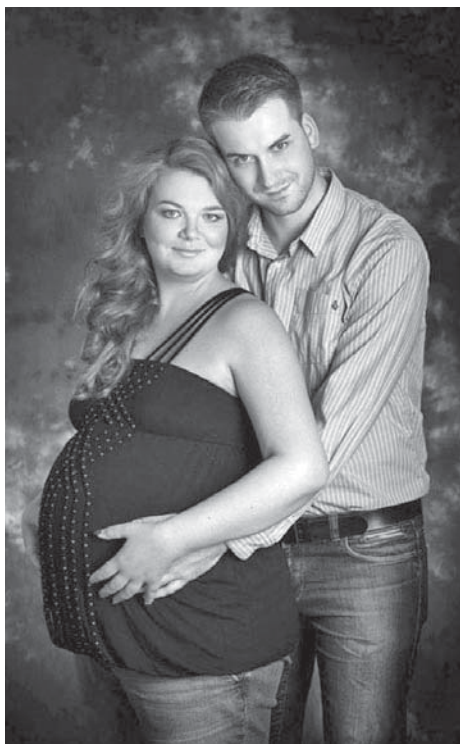

lefonu a vůůbec nezneužívám toho, že jako těhotné mi nechťejí nic odepřít. Myslím, že mi to po porodu vrátí i s úroky, „karma je zdarma“ jsem zaslechla už několikrát. Jen mi moc chybí přítel a pejsci.

Prozradíš nám něco o partnerovi? Nemohu zamlčet, že také prošel Polygrafkou.

Prošel. Maturoval dva roky předtím, než jsem nastoupila. Byl z Ústí a u nás bydlel na intru. Kolegové si na něj moc dobře pamatují. Seznámili jsme se před dvěma roky na maturitním plese mé bývalé třídy. Pyšně jsem nosila šerpu třídní učitelky a skvěle se bavila. V průběhu večera za mnou přišel, ze své výšky se ke mně sklonil a zeptal se: „Bojiš se maturity?“ Nechápatě jsem koukala a bezděky se chytla za šerpu, což vedlo k další otázce: „Hlásíš se někde na vejšku?“ Pochopila jsem, že jsem se nepřeslechla, a na vysvětlenou jsem mu šerpu nastavila před nos. Následovalo zblednutí, nevěřící pohled a věta: „Bože, vy jste stará.“ Odpotácel se pryč, ale za chvíli se vrátil a takhle to dopadlo. No vlastně takhle jednoduché to nebylo. Sice jsme spolu na plese nějakou dobu strávili, ale pak jsme si šli každý po svém, přece jen jisté rozpaky tam kvůli mé „starobě“ byly. Druhý den jsem se pak zmínila své drahé přítelkyni, paní vychovatelce Obergruberové, že to bylo zajímavé setkání. Ona se ujala iniciativy a teprve pak to dopadlo, jak to dopadlo. Takže Leni, díky!

Nemohu se nezeptat na ples třídy 4.S. Jela jsi v šest hodin ráno autobusem ze Šumavy až sem na sever. Nebyl to trochu risk? Jak hodnotíš ples, máš pro nás nějaké postřehy?

Byla jsem odhodlaná jet na ples stůj co stůj. Doktor mi to dovolil a zákazy rodičů už dávno neberu vážně. A když jsem navíc objevila ve skříni šaty, které i přes ten balón, co tahám místo břicha, vypadaly po oblečení s přimhouřením oka jako plesové, bylo rozhodnuto. Navíc jsem celou tu dobu od přestěhování myslela na to, že to ještě není definitivní konec, že vás všechny ještě jednou uvidím... Poprvé po těch letech jsem ale měla z cesty strach. Ne z důvodu, že by se mohlo něco stát, ale protože jsem se obávala, že večer prostě usnu. Přece jen teď většinu dne prospím a zbytek proválím na gauči u nekonečných seriálů (měkne mi mozek). Ale nadšení udělalo své a do půlnoci jsem vydržela. Jsem moc šťastná, protože ples jsem si neskutečně užila, i když si mě tentokrát s maturantkou nikdo nespletl. Andílci to měli nádherně připravené a musím přiznat, že jsem hodně často slzela dojetím. Byla a pořád jsem na ně neskutečně pyšná.

Co ti dalo pět let na Polygrafce? Co bys vzkázala žákům, kolegům...

Polygrafka mi dala jen to dobré a byla mi po celou dobu rodinou. Byla jsem součástí toho nejlepšího kolektivu, našla jsem zde nejlepší přátele a poznala spoustu úžasných Andílků, Miláček, Čumáčků. Prožila jsem nezapomenutelné, ať už jde o oslavy, výlety, turistáky, ale v myslí mi utkvěly i zcela běžné hodiny okosené skvělými hláškami žáků. A hlavně, přesvědčila jsem se díky vám všem, že učitelství je opravdu nádherné poslání a já si zvolila své povolání správně. Samozřejmě jsem mnohdy byla nervové na pokraji svých sil a nevěděla si rady, ale právě díky vám jsem vždy našla ten správný směr. Sice se mládež od mých mladých let (ty jo, teď jsem se poprvé dobrovolně zařadila do středního proudu) změnila, ale jen navenek, uvnitř je pořád každý stejný – dobrý a zaslouží si čas a pochopení.

Poslední dobou se mi zdává hodně často o škole. Ve snu se mi vybavují skutečné postavy a situace a mně je po ránu do breku. Opravdu bych si strašně ráda prožila nějakou hodinu ve 2. nebo 3.S, rozčílila se nad zapomenutými domácími úkoly, vynadala Kačkám, že zase kraťou jako slepice, nechala se přemluvit, že dneska tu písemku ještě psát nebudeme, půjčila Ondrovi služební propisku, vysvětlila pomilované rozdíl mezi 3. a 4. pádem v němčině a o přestávce oznámila, že fakt nemám na rozměnění.

Všem žákům bych ráda vzkázala, že každého, ať už to byl rošťák nebo tichošlápek, pěťkař nebo premiant, jsem měla a mám moc ráda. Když na to zpětně koukám, známky a průšvihy mi nikdy neutvářely dojem o žádném z vás. Každý jste přece originál a škola je tu od toho, abyste měli prostor se najít, a my učitelé, abychom vám v tom hledání pomohli. Moc vám všem přeju, abyste si léta na Polygrafce báječně užili a v budoucnu dělali to, co vás udělá šťastné. Kolegům, přátelům pak přeju pořád tak skvělé Andílky, Miláčky, Čumáčky, nervy ze železa a víru v prázdniny. Nikdy nezapomenu na roky s vámi!

Jaké máš plány do budoucnosti?

Přežít porod, mateřskou a nezláznit se. Velkým přáním je pak kromě zdraví celé rodiny přátelské sžití pejsků s miminky, fungující rodinné vztahy a po mateřské nalezení tak skvělého pracovního kolektivu, jako jsem měla na Polygrafce. A možná jednou ještě Madlenku. A plán, který můžu ovlivnit? Ráda bych se na vás na podzim s prcky přijela podívat.

Lenko, přejeme hodně zdraví nejen tobě, ale i dětem a partnerovi. Doufám, že překonáte jistý nápor, který vás čeká, že zvládnete rodičovskou roli bez úhony a že vaše dětičky porostou jako z vody a budou se na svět dívat s úsměvem a radostí. Nechť se vám ve všem daří a někdy se na nás přijedte podívat.

-ŠA-

P. S. Dne 1. června 2017, právě na den dětí se narodili Filípek (3,20 kg) a Kubík (2,90 kg), kluci jako buci. Gratulujeme šťastným rodičům, velký obdiv patří Lence, protože porodit malé obříky není žádná legrace. Je zkrátka šikovná holka. Přeji vám za nás všechny, abyste byli všichni zdraví, aby kluci pěkně rostli a abyste zvládli bez úhony počáteční nápor bez Chocho-louška. Držte se, rodinko, a na podzim přijedte. Už se všichni těšíme.

-ŠA-

TŘÍDY SOŠ MGP RUMBURK VE ŠKOLNÍM ROCE 2016/2017

1.A / Mgr. MARTIN MACEK

Bačkovský Marek	Kubiček Lukáš
Bartoničková Kamila	Kuruc Lukáš
Beránková Lucie	Líčko Karel
Brücknerová Nicole	Lukášová Romana
Čechová Petra	Matičková Barbora
Demeter Ivan	Miko Filip
Demeter Roman	Pekárková Miluše
Dlouhý David	Sedláková Adéla
Glogovská Pavlína	Struppová Markéta
Grofová Lenka	Švorc David
Horvát Leoš	Uhlíř Martin
Chlebečková Diana	Valenta Tomáš
Jech Ladislav	Zelenka Martin
	Zikmundovský Teodor

1.S / Ing. ALEXANDRA GALBAVÁ

Čapek Matěj	Michalina Jakub
Dlouhý Jan	Petrová Veronika
Faitová Ilona	Porazilová Nikol
Fiedler Lukáš	Průša Martin
Habětínek Richard	Rezková Sabina
Chaloupková Iveta	Rýdl Dan
Jawichová Jasmine	Staudigelová Sarah
Jirousková Sarah	Šach Jan
Kočová Karolína	Štěpánková Karolína
Koukal Šimon	Vajsová Lucie
Kůla Patrik	Volenec Jakub
Kuta Daniel	Wolf Pavel
Mareš Petr	Zadina Zdeněk
	Zetková Eliška

2.A / Ing. RICHARD SÝKORA

Balounová Monika	Miková Adéla
Čonková Sára	Nováková Jolana
Demeter Kamil	Podobská Markéta
Dlouhý Robert	Remešová Aneta
Drdel Miroslav	Růžička Martin
Javůrek Petr	Simmer Michal
Jonásek Pavel	Stankovič Štefan
Kinský Robert	Ševčík Jaroslav
Kotianová Michala	Šíma Jiří
Kuba Zdeněk	Tran Ngoc Tu
Mazanec Jindřich	Waldmann Antonín
	Záhorský Matěj

2.S / Mgr. JOSEF MAKOVSKÝ

Abt Marek	Leszkovenová Kateřina
Asaad Asad	Makovská Šárka
Bertók František	Mannová Barbora
Cibulka Jan	Marešová Sára
Čmejková Barbara	Neumann Petr
Falta Marek	Růžička Zdeněk
Haubert Martin	Sieberová Christine
Hejduk Jiří	Sommerschuhová Michaela
Chajdur Jan	Svatoš Radim
Kaipr Jan	Válek Jan
Kraušner Vojtěch	Zadinová Kateřina
	Žák Michal

3.A / Mgr. JIŘÍ STRÁNSKÝ

Altman Tomáš	Lukáš Filip
Beneš Marek	Müllerová Nikola
Blažková Andrea	Navrátil Michal
Bönsch David	Ranftnerová Kristýna
Budský Dominik	Rožánek Jan
Bureš Ladislav	Rýdlová Veronika
Dokoupil Lukáš	Siváková Šárka
Helle René	Šimek Daniel
Kadlček Marek	Válek Jan
Klaban Jan	Wildmann Tomáš
Kudrna Miroslav	Wünsch Štěpán

3.S / Ing. ROMAN SVOBODA

Balaš Karel	Křténová Adriana
Čápková Tereza	Kvíz Václav
Čečrle Jiří	Michalina Dan
Dostálová Zuzana	Minářová Šárka
Dvořák Marek	Peterková Adéla
Falta Lukáš	Popyk Daniel
Glaser David	Schneider Ondřej
Gotthard Jan	Svoboda Daniel
Heřmanová Lenka	Šichan Daniel
Horáček Zdeněk	Tůmová Natálie
Kesler Marek	Vaníček Ondřej
Kolář Jaroslav	Voglová Kristýna
Kotalík Jan	Výboch Patrik
Kristl Jakub	Zápotocký Zbyněk
	Zemanová Lenka

4.P / ERICH MEISSNER

Bažant Jakub
Bobr Patrik
Brejcha Daniel
Brodinová Karla
Čálová Anna
Dunková Jarmila
Dunková Renata
Fajferová Lenka
Havlík David
Heřmáňková Šárka

Chrt Dominik
Kaiprová Tereza
Krupičková Lucie
Pivoňková Markéta
Poupová Hedvika
Rejha Pavel
Schmidtová Aneta
Šudová Barbora
Tesař Tomáš
Turnová Valentína
Uchytlová Kateřina

4.S / Ing. LUCIE PŘIBYLOVÁ
Mgr. LENKA LIMBERSKÁ

Adamec Petr
Čechová Valérie
Debnárová Jana
Dušek Tomáš
Hospodka Tomáš
Jedličková Lucie
Jirchářová Kateřina
Korolusová Ema
Krejzová Adéla
Kučerová Dana

Lišková Anna
Pešťáková Eliška
Poláček Šimon
Řeháčková Adriana
Simandl Jan
Šabata Vojtěch
Šuda Nicolas
Vacková Pavla
Vaněk Václav
Veselý Daniel
Wenischová Kateřina

Ondřej Vaníček, 3.S

Poslední exkurzi před závěrečnými zkouškami třídy 3.A byla návštěva reklamního studia Prostě Q. Martin Rein předvedl žákům ukázky práce při polepování aut a zhotovování řezané reklamy.

-iša-

Spolužačka a kamarádka HEDVIKA POUPOVÁ se snaží zachraňovat kočky z ulice a umísťuje je do nových domovů. Proto jsem se rozhodla zeptat se jí na pár otázek.

HEDVIKA – zachránkyně kočiček

Co je to depozitum a co to obnáší?

Depozitní péče je dočasná péče o kočky. O takové kočky se staráte, dokud jim nenajdete trvalý domov a uvolníte tak ve své péči místo pro další kočky. Kočky z ulice se neodchytávají jen tak, ale je třeba důkladně zvážit, jestli každá konkrétní kočička je socializovatelná a přivykat jí na domov by nebylo jen trápení. Některé kočky jsou s divokým životem spokojené, „umějí v tom chodit“ a zajetí by pro ně bylo těžké. Takovým kočkám se poskytne nutné veterinární ošetření, kastrace a vypustí se zase zpět. Takže když uvidíte na ulici kočku, neparanikařte. V 99% nepotřebuje záchranu, buď má teplý pelíšek a jen si vyšla na vycházku a nebo je venku spokojená. Jestli odchytit či nikoli, se rozhoduje až na základě delšího pozorování kočky v lokalitě, ve které se pohybuje.

Jak ses dostala k zachraňování kočiček?

Narodila jsem se do rodiny kočkařů. Moje babička miluje kočky celý život, a i když se teď aktuálně ze zdravotních důvodů necítí na velké zachraňovací akce, ráda by jim pomohla všem. Snažíme se jí s mámou pomáhat, ale v bytě se to realizovat nedá. V budoucnu bych ráda měla depozitum se vším všudy.

Jak dlouho je zachraňuješ?

Vlastně svého prvního kocoura jsem zachránila jako dítě. Jeho majitelé ho chtěli dát pryč, protože do rodiny mělo přijít dítě a báli se, že by mu kocour ublížil. Sedmikilového kocoura

jsem nesla několik kilometrů domů a doufala, že máma bude přístupná mému plánu. Naštěstí byla a já měla svého prvního kocoura.

Kolik kočiček jsi už zachránila?

Vlastně nejde tak úplně o záchranu, ale o lepší osud pro kočky z ulic. Já osobně jsem odchytila asi třináct koček z ulice a o několik dalších jsme převzali péči, když se jejich majitelé o ně starat nemohli.

Jak se k vám dostávají kočičky?

Do depozit se kočky dostávají odchytem z ulice, nebo je jejich majitel přiveze, protože už péči z nějakého důvodu nezvládá. Minulé léto šla moje mamka k babičce a na schodech ležel proutěný koš, ve kterém bylo malé černé kotě. I to je způsob, jak dostat kočku do depozita, i když méně charakterní.

Máte nějaké podmínky při odběru kočiček?

Každé depozitum má podmínku kastrace kočky, případně už jí předává vykastrovanou. Další podmínky se odvíjí podle konkrétního stavu kočky. Například starší kočka se zdravotním omezením má podmínku, že musí být jen uvnitř. Některé kočky zase špatně snášejí společnost jiných koček, proto se musí dávat jen samostatně.

Péče o kočky je drahá. Jste pod nějakou organizací?

Nyní ne. Jak už jsem psala, nejsme oficiální depozitum, protože moje babička se zdravotně necítí na velké zachraňovací akce. Ale já bych v budoucnu ráda spolupracovala s nějakou seriózní organizací.

Spolupracujete s veterináři?

Někteří veterináři nabízejí slevy, když ví, že se jedná o kočky nalezené na ulici. Ale je to spíš na

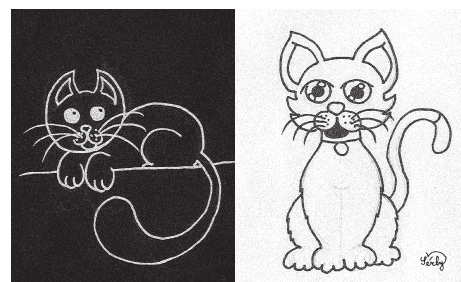
ústní dohodě, nemáme žádné písemné smlouvy. *Kdybychom se chtěli podívat na kočičky, kde vás najdeme?*

Teď se moje babička necítí na návštěvy, ale dva nalezence můžete vidět u mě doma.

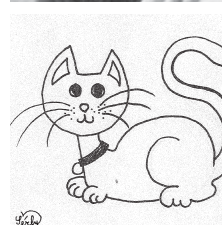
Máš nějaký zajímavý příběh o záchraně kočičky?

Svoji kočku jsem našla v listopadu. Byl večer a já šla z nádraží domů. Bylo sychravo, už se blížila zima a venku byla ponurá atmosféra jako z hororu. Kočička vyběhla z křoví a běžela mi naproti. Byla zmrzlá a hladová, ale poměrně čistá, takže jsem si myslela, že se jen zaběhla. Odnesla jsem jí k sobě domů a ještě tu noc si zabrala svoje místo v posteli vedle polštáře. Hledala jsem jejího majitele, ale nikdy se neozval. Já na první pohled věděla, že tuhle kočku určitě k adopci nedám, protože v jejím pohledu a po vazě naprosto přesně vidím sebe samu.

A nakonec – vzkázala bys něco ostatním ohledně koček?

Ráda bych všem vzkázala, aby své domácí kočky kastrovali, má to mnoho výhod a téměř nulová zdravotní rizika. Zamezte rození dalších koťat, protože koček je víc, než zájemců. Když budete chtít kočku, zajděte do depozita nebo do ověřené chovné stanice s PP, nepodporujte vznikání koťat na poptávku. Čtete složení krmiv pro kočky, hlídejte hlavně obsah soli, která může být pro kočky smrtelná, protože jejich ledviny ji neumí odbourat v takovém množství jako naše. Nevěřte každé hlouposti, která koluje na internetu. Neexistuje nemoc, která by byla přenosná z kočky na člověka.

Děkuji za odpovědi. Je hezké, že se najdou ještě lidé, kteří zachraňují zvířátka. A tobě, Heduš, přeji, abys zachránila, co nejvíce kočiček.

-Šmudla-

Milí čtenáři, přinášíme druhou sérii cestopisů Marka a Kláry, kteří patří do polygrafické rodiny. Z bývalých studentů se stali naši přátelé, kteří se s vámi rádi opět podělí o své poznatky z cest po Asii. Přinášíme vám sérii jejich zážitků. Nehledejte návaznost, každý příběh je samostatný.

Ěmeke • Marek • Klára • MEZI KONTINENTY

II

2

Pavouk a průjem, aneb když 2 P nejdou dohromady

Na hlavní souostroví Tongatapu jsme se konečně dostali po odloženém letu z jiného souostroví Haapai. Blížila se nějaká vichřice, a tak se letadlo jen sneslo, udělalo oblouk a zase se vrátilo. Nikdo kromě nás nevypadal, že by se nad tím rozrušoval. Ale nakonec letadlo dosedlo, personál vyházel na zem zavazadla těch, co přiletěli, a natřískal dovnitř naše. Vůbec jim nevadilo, že

Letadýlko bylo to nejmenší, jakým jsme zatím letěli. Velcí Tonganci, kteří seděli u okýnka, měli hlavu do strany. Koukala jsem z okýnka na tu překrásnou, různě odstínovanou, modrou slanou zemi pod námi, která splývala s oblohou, sem tam ostrůvek a viditelné korálové útesy. Byl to zase jiný pohled na trasu, kterou jsme na cestě tam absolvovali trajektem, ten je levnější, ale momentálně rozbitý. Cesta trajektem trvala 18 hodin, cesta letadlem pouhých 40 minut. Na letišti nás vyzvedl šofér Peter z ubytování a tak nás veze do Toni's guest housu. Pár cizinců se nás ptá na zážitky, a tak Marek vypráví o trajektu. Teď je tu tak krásně slunečno a bezvětrí, těžko se věří tomu, že ráno to vypadalo na tajfun.

Vzduch je provoněn kokosem

na ně koukáme. A hurá nahoru. Ale jak! Letadlo odjelo na jeden konec runwaye, otočilo se, roz-túrovalo motory a na plný pecký se rozjelo proti moři. Tam runway končila a my pevně věřili, že tam určitě neskončíme. Připadala jsem si jak v testovacím voze na airbagy. Totiž to jejich letišťátko je v nejšířším místě ostrova a z obou stran je moře a ještě přes to letiště vede jediná silnice, která se pak musí zavřít.

Ubytujeme se v krásném zeleném domečku, dostali jsme žlutý pokoj s modrými záclonkami a růžovou moskytiérou. Hezké a čisté. Hned se zabydlíme a já jdu omrknout WC. Così mi v břiše napovídá, že ho budu brzo potřebovat. Ještě že je hned vedle sprchy u našeho pokoje. Sprchu využiju hrozně ráda, jsem celá ulepená, to vedro mám ráda, ale nerada se potím. Ani nedojdu do pokoje, když ucítím, že musím

Švábi jsou tu na denním pořádku

Místní pavouk

a ulevit si by nemuselo dopadnout dobře. Jenže když otevřu znovu dveře WC, přímo nad míšou sedí velká šedivá tarantule. Co teď? Mám z pavouků fobii a tohle není pavouk, to je pro mě monstrum, které když na mě skočí, tak mě jistě odtáhne do své nory s pavučinami. Fůj! Já vím, přeháním, ale mám z nich vážně hrůzu. Pohyb ve střevech je ale silnější než strach z pavouků, usedám tedy nad mísu a pořád sleduju tarantuli. Jestli se jen hne, udělám díru do dveří a bude lehké podle hnědé soustavné stopy vy-stopovat výtržníka. Prosim, ne-hej-bej se! Hoto-vo a rychle pryč! Venku se úplně oklepu. To se opakuje ještě několikrát. Přemítám, co mě to

Kousanec od psa
se dobře hojí

tak prohání. Že by půlka melounu místo oběda? Nebo opožděná reakce na šok, že mě kousnul pes? Nevím, ale když už jdu asi popáté, tak opravdu s velkou radostí zjišťuju, že tarantule je fuč. Nebudu zkoumat, jestli není pod postelí, v tu chvíli mě to naštěstí ani nenapadlo.

Nádherné pláže Pacifiku

Marek je přítom v pohodě a to jíme stejné věci. Tak snad si to tady v klidu vyberu na delší dobu. Kousanec se hezký hojí a my odpočíváme. Snad mi bude zítra mnohem lépe, nerada bych tuhle krásnou zemi pros*ala!

Večer štekají psi a buší se do želez u kostelů jako svolávání k modlitbě. Můžu už spát na levém boku, modřina přestává bolet. Marek spokojeně chrní a já pozoruju malou ještěrku, která se prohání po zdi. Když zavřu oči, už jen vnímám zvuky větříku v korunách palm a překrásnou vůni květů frangipani.

„Tak povídejte!“ aneb Setkání s Vendou a Lúcou

Probouzí nás opět hluk z televize či rádia a sousedi, oni asi mají opravdu něco s ušima. Časem ale zjistíme, že to je v Asii naprosto normální. Potřebujeme odpočinek, a tak se rychle rozhodneme pro výměnu ubytování. Je nám líto našeho pana domácího, hezky se tu o všechno stará, sousedy ale bohužel neovlivní.

Rovnou zkusíme najít to, co nám v mailu doporučili Bára s Rostou*. Jdeme přes celé město a míváme stanoviště becaků – rikši, které nemají místo pro pasažéra za řidičem, ale vedle něj. Jsou jako sajdkára, vyšňořené umělými květina-

Barevná vozítka

mi a větrníky, že stejně nikdo nemůže vidět na cestu. Ale čím barevnější, tím lákavější pro zákazníka.

...je to o jídle

Stopka před čínskou čtvrtí

Projdeme kolem muzeí, KFC a různých obchodáků, až konečně najdeme Sunny's Guest house.

Pan Zen má pro nás volný pokoj za 25 RM a jen ho musí dát do pořádku po předchozích ubytovaných. Necháme tam batohy a mizíme na jídlo. Všude narážíme na obří ovocné džusy, a tak si s chutí dáme.

Poprvé se setkáváme s jídelnou ala bufet, kde si nandáme vše podle chuti a oni se pak mrknou na talíř a sečtou nám to.

Pokojík je připravený a moc hezký. Uděláme si čaj, protože je tu i kuchyňka pro všechny. Říkáme Zenovi a jeho pomocníkovi, jak jsme se sem dostali, a v návštěvní knize najde-

me i zápis od Báry a Rosti. Prý si je pamatují. Nevím, jestli si pamatují všechny, co tu kdy byli, ale třeba jo.

Džusoland

Pan pomocník se nás ptá, odkud jsme a tak, a pak přivede pár, co tu taky bydlí, a říká: „To jsou taky Češi!“ A jéje, projede námi v duchu. Venda, jak se představil, se posadil na gauč a řekl: „Tak povídejte!“ A tak jsme povídali a Venda povídal a Lúca povídala a nakonec jsme si kápli do noty, což se moc často nestává. A tak povídáme a povídáme a nakonec společně vyrážíme na jídlo. Venda objevil něco jako velkou tržnici, ale místo zeleniny a ovoce je tam jedna jídelnička vedle druhé. Překřtili jsme ji na žrádelničku. Každý si vybere a pak si sedne, kam chce. Dáme si Sekotang, je to takový ostrý závorový vývar s fazolkami, hráškem a arašidy. Zní to bláznivě, ale kupodivu je to moc dobré. Venda s Lúcou jsou správní týpci, hodně toho už procestovali a jedou jako my na co možná nejnižší rozpočet. Chystají se pak i do Jižní Ameriky. Povídají nám hodně o tom, jak lezou skály v Řecku.

Posilnění dobrotami jdeme najít noční trh v „Malé Indii“, ale když se ptáme mladíka na cestu, tak nás pošle jinam, na noční trh do China Town. Tam zrovna probíhá představení s dědečkem, který ukazováčkem dělá díry do kokosového ořechu. Musí mít ten prst umělý, nebo navrtaný kokosy, jinak to není možné. Projdeme to skrz naskrz a kluci si koupí koblihy, které chutnají jako náš rohlík. Vašek s Lúcou nás pak zvou na pivo Sekola (není místní, ale nevadí). Sedne si k nám nějaký stařík, který nás pořád pozoruje a mě říká, že jsem moc hubená, protože moc přemýšlím. To mě pobavilo.

Pak si dáme ještě jedno pivo, ale už na to nejsme zvyklí, a tak to s Markem lehce cítíme. Pomalou se všichni vracíme do ubytka, kde se s Vendou hned objímá pan Zen. Vypadá, že je na kaši, a my myslíme, že muslimové nesmí pít alkohol! Od 22. hodiny probíhal filmový klub, ten jsme ale prošlihli, akorát zavírali, bylo kolem druhé hodiny ráno.

Pod námi halasí velká společnost, podle slov bychom to tipli na Čiňany.

My si ale lehnete a hned vytuhneme. Asi nás uspalo to pivo, spíme dlouho, tvrdě a dobře.

* Bára s Rostou = Markova sestra a švagr, kteří v té době také cestovali světem

GHOST IN THE SHELL

Fanoušek anime, jako jsem já, se opravdu těšil na film, který je inspirovaný anime. Paradoxně jsem nikdy Ghost in the Shell neviděla, ale měla jsem v povědomí, že je to opravdu dobré anime. Doslovně by se název dal přeložit jako Duše ve schránce.

Ocitáme se v blízké budoucnosti, kdy je lidstvo závislé na technologiích mnohem více než dnes. Můžete si koupit vylepšení jakékoliv vás napadne. Hlavní postavou je Major, první svého druhu - zachovalý lidský mozek v robotickém těle. Major bojuje sama se sebou, jestli je člověk, nebo jen robotická zbraň společnosti Hanka Robotics.

V této společnosti se začnou dít vraždy vědců, kteří dělali společně na stejném projektu. Major začne zjišťovat, že možná není jediná svého druhu, a že její minulost je trochu jiná, než jí celou dobu tvrdili.

Konec vám samozřejmě prozradit nechci, a tak si na film zajděte. Čeká vás neskutečná práce kamery, spousta úžasných záběrů, skvělá animace a Scarlet Johansson. O tom, že je příběh opravdu pecka a konec vás překvapí, se asi ani zmiňovat nemusím.

Na ČSFD je sice hodnocení nižší, ale já jako fanoušek sci-fi, robotů a Japonska jsem byla opravdu nadšená.

-YumeOokami-

KRÁSKA A ZVÍŘE

Vzpomněla jsem si, že jako dítě jsem měla tuhle pohádku opravdu ráda a často jsem si ji pouštěla. Jenže představa, že řeknu svému partnerovi, ať na to jde se mnou do kina, mě dost pobavila, a tak jsem si sehnala kamarádku.

Kdo zná původní kreslenou pohádku, nebude příběhem nijak překvapený, ano, film se opravdu věrně drží původní pohádky. Ale ve zkratce si to připomeneme.

Mladá dívka Belle žije v maloměstě, které je pro ni opravdu malé. Každý den se zde děje to samé, ona by raději nějaké dobrodružství, je to nebojácná sečtělá dívka, která miluje knihy a svého otce. Dvoří se jí hrdina vesnice Gaston, ale ona ho spíš vidí jako hlupáka. Jeden den se její otec vydá do velkoměsta jako každý rok a Belle od něj jako každý rok chce přivést růži. Bohužel cestou zpět se otec ztratí a objeví zapome-

nutý hrad, kde se zdá, že nikdo nežije. Využije pohostinnosti, a když už chce odjet, vzpomene si na Belle a chce jí utrhout slibovanou růži. V tu chvíli se objeví majitel hradu - zvíře, které jej uvězní jako zloděje. K Belle se vrátí pouze jejich kůň Phillip, který Belle zavede zpět do hradu a ona vymění svou svobodu za tu otce. Postupem času se sblíží se zvířetem, které hrad obývá. Je to prokletý princ, který kdysi ještě odmítl v kruté bouři tulačku, která žádala přístřeší. Jenže to byla čarodějnice a ta jeho i jeho služebnictvo zaklela, a pokud někdo nebude milovat zvíře, dokud neopadají okvětní lístky na růži, zůstane zvíře zvířetem a služebnictvo veteší.

Je to klasická lovestory, která příjemně zahřeje u srdce, plná kouzel a krásných scénérií. Takže pokud se chcete na chvíli vrátit do dětství nebo se jen na chvilku ztratit v pohádce, je tohle film pro vás.

-YumeOokami-

ANDĚL PÁNĚ 2

1. března byla naše škola v kině v kulturním domě na promítání filmu režiséra Jiřího Stracha *Anděl Páně 2 a já*, jakožto filmový rýpal se nemohu odpustit kratičkou recenzí.

První film *Anděl Páně* jsem dlouho přehlížel a myslel jsem si, že je to jen další „Troškařina“. Jednou jsem viděl část v televizi a moc mě to neoslovilo. Do kina jsem tedy šel nejen s minimálním očekáváním (a to i přes to, že na film byly většinou celkem pozitivní ohlasy), ale i s neznalostí prvního dílu.

Velmi stručně se seznámíme s dějem. *Anděl Petronel* (Ivan Trojan), který stále pracuje u Nebeské brány, je přesvědčený, že by si zasloužil lepší místo. Čert (Jiří Dvořák) začne Petronela navádět, že si stačí kousnout jablka ze stromu Poznání a bude vědět úplně vše. Uriáš při hádce jablko omylem utrhne a vzácné ovoce se skutálí až na Zem. Petronel s Uriášem tak musí jablko Poznání najít a přinést zpátky. V předvečer svátku svatého Mikuláše se setkávají s Anežkou (Anna Čtvrtníčková) a její maminkou (Vica Kerekes), partou nepoctivých koledníků či chamtivým kapitalistou Košťálem. A komedie může začít.

Čeho si člověk všimne jako první, je znatelně vyšší rozpočet. Nevím, kolik film stál, ale levně zrovna nevypadá. Nádherné záběry, interiéry i exteriéry, kostýmů a rekvizit je taky dost a mraky v nebi jsou krásně 3D. Ovšem hlavním tahounem celého filmu je herecká dvojice Trojan a Dvořák, jejichž vzájemné popichování mě za celou dobu neomrzelo. Ve filmu je mnoho hlášek a scén, některé si však žádají určitou (náboženskou) informovanost, jinak se pro neznalého diváka stávají nepochopitelné (např. vtip s Herodem).

Mezi negativa bych zařadil slabý scénář s několika nelogickými momenty. Záplatka je vlastně jen o tom, že někdo něco zpacká, pak se to snaží napravit, ale zpacká ještě víc, přičemž nedosáhne ničeho a problémy řeší modlením. Petronel s Uriášem ze začátku působili, jako že netuší, že by se snad na celé planetě mohlo vyskytovat více než jedno jablko.

Stupidní scénář tak zachránili Trojan s Dvořákem svým uvolněným sympatickým hraním. Oni dva jsou jediní, díky kterým není film špatný. Bez nich by to byl podprůměrný snímek s pár hezkými efekty, asi jako uschlý vánoční stromek s pár ozdobami.

Ještě mi mírně vadila předabovaná Kerekes (to ať radši paroduje češtinu) a Lucie Bílá, bez které bych se tam obešel. Už jsem jen čekal, kdy se tam objeví Kája.

J. Válek, 2.S

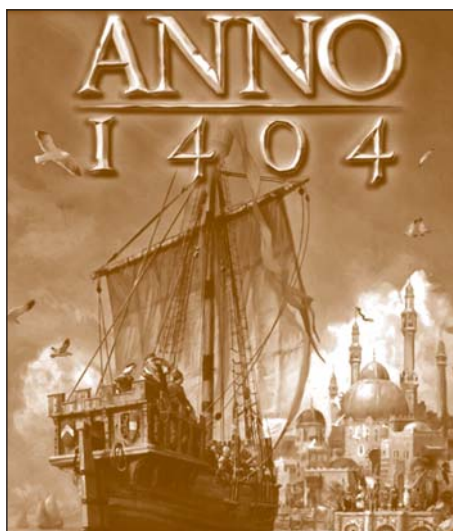

ANNO 1404

Máte rádi budovatelské strategie s historickým nádechem? Pak bude Anno 1404 to pravé pro vás!

Tuto hru jsem dostala jako dárek. Nejdřív jsem nějak nevěděla, co s ní, tak trochu se mi do ní nechtělo. Ale jednou, když už opravdu nebylo co hrát, jsem se rozhodla, že ji zkusím. A uchvátla mě natolik, že z původního: „Jenom ji zkusím a pak zase půjdu dělat něco užitečného!“ se stalo: „Sakra, ono už je půl druhý?“

Série Anno je poměrně neznámý počín německých vývojářů ve stínu západních titulů. Kampani vám nabízí poměrně propracovaný středověký příběh, na jehož začátku budete muset například pomoci vybavit vojáků na křížovou výpravu, ať už s takovou výpravou souhlasíte, nebo ne. Tak trochu arogantní kardinál za vámi prostě přijde a řekne, kolik lodí a jiného materiálu od vás bude potřebovat. A jelikož jste povinovani králi, musíte jeho požadavky uspokojit. Dále musíte uspokojit potřeby občanů, žijících na území, za které zodpovídáte. Pokud se budete starat dobře, postoupíte na další civilizační úroveň. A na vyšší civilizační úrovni mají vaši

poddaní opět vyšší nároky – jste v začarovaném kruhu, ale baví vás to natolik, že z něj uniknout ani nechcete.

Na této budovatelské strategii se mi líbí to, že nelze zastagnovat. Zde to nefunguje tak, jako například v Sim City, které jsem recenzovala minule. Tady nejde jen postavit své město a pak

už jen sedět a se zalíbením se kochat, jak vše šla-pe jako hodinky. Když budete jen sedět a kochat se, po chvíli se něco semele.

Důležitým aspektem je také terén. Ne na každém terénu lze stavět cokoliv. Někde nelze natáhnout ani cestu. Tu je třeba pečlivě proplánovat. Umístění přírodních zdrojů je třeba propojit s dalšími výrobními budovami, ve kterých se vytěžené suroviny dále zpracovávají. Tím vzniká složitější výrobní řetězec, u kterého je třeba myslet logisticky.

Anno 1404 vás zaměstná na hodně a hodně hodin. Nejen že zažene nudu, ale mnohdy i potrápí mozek. Někdy mě dokonce tahle hra donutila jí vztekle vypnout, říct si, že to přece nemá řešení, abych jí za pár dní zase zapnula a zjistila, že je to zcela banální.

Ovládání a hrátelnosti bych nic nevytkla. Ovládání je intuitivní, všechno je pěkně dostupné a tutoriál vám vše vysvětlí.

Z hlediska grafiky je Anno 1404 opravdu pěkná podívaná. Někdy stojí za to si svoje pracně vybudované město přiblížit a jenom tak se chvíli kochat.

Určitě si v blízké době udělám radost a pořídím si další díly této série.

-Tápka-

☒ PRACOVNÍ PŘÍLEŽITOSTI ☒ PRACOVNÍ PŘÍLEŽITOSTI ☒ PRACOVNÍ PŘÍLEŽITOSTI

severotisk

Mezní 3312/7
400 11 Ústí nad Labem
tel.: +420 472 767 313

www.severotisk.cz

Heatsetová tiskárna

hledá TISKAŘE

za dobrých pracovních podmínek

Jaroslav Sukdol, technický ředitel

KRKONOŠSKÉ OBÁLKY s.r.o.

Hledáme nové
zaměstnance

Společnost **KRKONOŠSKÉ OBÁLKY s.r.o.**, člen mezinárodního holdingu a tradiční český výrobce papírových obálek, tašek a doruček hledá do svého týmu nového kolegu / kolegyni.

Uplatníte se na pozicích:

- Strojvedoucí obálekového stroje
- Pomocník obálekového stroje
- Tiskař

Požadavky:

- ZŠ, SŠ nebo vyučen
- Schopnost práce na tiskových strojích

Nabízíme:

- Hrubá mzda až 25000,- Kč
- náborový příspěvek ve výši 5000,- Kč
- odměny za zlepšování
- 13. a 14. plat
- příspěvek na ubytování, příspěvek na dopravu
- zázemí silné, stabilní nadnárodní společnosti
- přátelské firemní prostředí
- závodní dotované stravování
- 5 týdnů dovolené
- příspěvek na penzijní připojištění

Záměrně prosíme o zaslání životopisu nebo o kontaktování na adrese:

i.dresslerova@krkonoskeobalky.com, tel: 499300424

KRKONOŠSKÉ OBÁLKY s.r.o.
Úpská 481, 542 24, Svoboda nad Úpou
www.krkonoske-obalky.cz

Den otevřených dveří
19.4.2017 od 9:00 – 16:00 hod.

reprotisk

REPROTISK s.r.o.,

M. R. Štefánika 318/1, 787 01 Šumperk

NABÍZÍ POZICI OFSETOVÉHO TISKAŘE

POŽADUJEME:

- praktickou zkušenost s ofsetovým tiskem
- schopnost učit se novým věcem
- manuální a technická zručnost
- schopnost a chuť samostatně pracovat
- pečlivost a odpovědnost za vlastní práci

NABÍZÍME:

- platové ohodnocení až 25 000 Kč
- zázemí stabilní rodinné společnosti
- pracoviště v centru města Šumperka
- systém pravidelných odměn a benefitů (13. plat, stravenky atd.)

Radka Kotinská, obchod a marketing, telefon: 583 211 288 | mobil: 603 180 965

Jsmo na webu | Jsme na facebooku | Jsme Vaše tiskárna!

PANFLEX

**OPERÁTOR
DTP STUDIA**

KONTAKT:

Jan Bešťák, telefon: 725 161 424,
e-mail: janbestak@panflex.cz

www.panflex.cz

- POŽADUJEME:** zkušenost s platformou Mac
znalost Photoshopu a Illustratoru
časová flexibilita
kvalita, výkon, zodpovědnost, pečlivost

- NABÍZÍME:** otevřený a osobní přístup k pracovníkům
zajímavé odměny k základnímu platu
týden dovolené navíc
příspěvek na penzijní a důchodové pojištění
pitný režim zdarma, dotované teplé nápoje

ryška AUTOPLACHTY ■ REKLAMA

**Pracovník pro výrobu reklamy
Pracovník přípravy grafiky a výroby reklamy**

Stráž nad Nisou
724 212 975
www.autoplachty.cz

- POŽADUJEME:** dobrá znalost práce v Adobe Photoshop a Illustrator,
chuť se učit novým věcem, pečlivost a zájem pracovat,
spolehlivost a dochvilnost, příjemné vystupování, aktivní řidič skupiny B
- NABÍZÍME:** dlouhodobé zaměstnání ve stabilní firmě, pestrou a zajímavou práci,
jednoměnný provoz, nadprůměrné výdělky

HASIČEM se musíš narodit 3

Ahoj, vím že jsem původně začal popisovat vše od začátku, ale v březnu se udála jedna významná událost. Ptáte se jaká? Varnsdorfské hasiči slavili padesáté výročí česko-německého přátelství. Jedná se o výročí spolupráce, která se podepsala před padesáti lety bývalým velitelem hasičů a také starostou obce Grossschönau, a také bývalým starostou města a velitelem hasičů města Varnsdorf. Oslavy začaly oficiální ceremonií v 11 hodin, kdy se obě jednotky seřadily přímo na hranicích obou měst. Zde jsme si vyslechli proslov velitelů jednotek, obou starostů a také dalších hostů, jako byl například hejtman Ústeckého kraje. Po nekonečné hodině jsme jeli s kamarády z Německa na společný oběd, kde jsme měli možnost probrat poslední detaily plánovaného mezinárodního výcviku ve stejné budově, na kterou byl před padesáti lety proveden opravdový zásah i přes tehdejší uzavřené hranice. Po dobrém obědě jsme od-

jeli zpět na stanice. Ve 14.10 se Varnsdorfem rozezněla siréna, která značila výjezd hasičských vozidel. Jako první k budově dorazila naše česká jednotka stejně jako před 50 lety. Po příjezdu varnsdorfské jednotky se rozezněla také německá siréna. Celému zásahu přihlížel muž, který byl ve svých pěti letech tehdy zachraňovanou osobou. Po úspěšném „zdolení plamenů“ jsme s kamarády z Německa měli malou diskuzi o tom, co bylo špatné a co dobře, ovšem vše bylo bráno s nadhledem, protože celá akce měla být spíše zábava než cvičení ostrého zásahu. Jakmile jsme ukončili diskuzi, nasedli jsme do vozidel a jeli malou spanilou jízdou k německé stanici, kde se naše jednotka již odpojila, protože se pomalu schylovalo k odpolední 16. hodině a každý z nás měl již nějaké plány na sobotu. Abych nějak shrnul můj pohled na toto výročí, řeknu to asi takhle: Jsem rád, že jsem se mohl zúčastnit této akce a potvrdit si tím názor, že hasiči jsou skutečně rodina. I když jsme z různých států a překonáváme jazykové bariéry, jsme stále rodina. To by bylo pro dnešek vše a příště se vrátíme opět k těm začátkům.

-Trucker-

Čarodějnice v Rumburku

Všichni jste si určitě užili čarodějnice. U nás v Rumburku se čarodějky konaly na dvou místech. V DK Střelnice a v DDM. V 17.45 byl zahájen velký průvod čarodějnic, který byl zakončen u domu kultury. Pálení bylo zahájeno v půl sedmé, kdy starosta města pan Sykáček podpálil čarodějnic. Počasí nám prálo a už se moc těšíme na příští rok.

-Šerly-

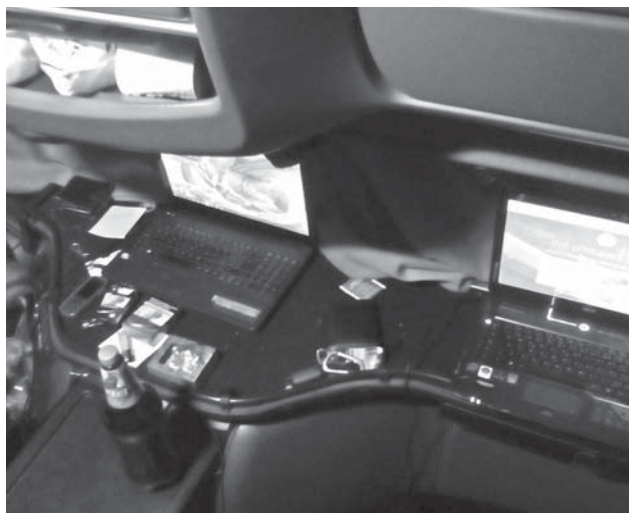
Život v kamionu 3

Ahoj, dnes bych vás chtěl seznámit s tím, jak probíhá jízda a vykládka. Začneme jízdou, při které není moc co dělat, nesmíme ovšem usnout, protože zodpovídáme za náklad, který máme za sebou. Vezmu například svůj případ, jeli jsme po německé dálnici a opravdu nebylo co dělat, většinou se bavím tím, že počítám taháče, které předjíždíme. Ten den mne to opravdu nebavilo, tak jsem si začal do bloku zapisovat poznámky a úkoly, které se musí udělat. Po asi deseti minutách mne to přestalo bavit, tak jsem si našel novou zábavu. Vzhledem k tomu, že bylo léto a venku opravdu teplo, otevřel jsem si okénko, vystrčil ruku ven a nechal ji „proudit“ vzduchem. Zdá se vám to nudné, ano, je to vcelku nudné, ale když víte, jak nastavit ruku, je to sakra velká zábava. A podobných věcí, které vás baví, je hodně. Mohl bych je tu vypisovat a byl by z toho třístránkový článek. A co vše děláme při vykládce? Nejprve musíme najet k vrátnici, kde se nahlásíme a poté dostaneme čas a místo vykládky. Pokud vše probíhá rychle, může-

me ihned najet na místo. Poté si vezmeme rukavice a jdeme odplachtovat návěs. Není to nic lehkého, nejdříve musíte plachtu povolit, abyste s ní vůbec hnuli, poté vezmete plachtu a musíte ji celou přetáhnout na jednu stranu. Pokud se vám toto povedlo, musíte vzít hliníkové trámy, které zajišťují, aby se náklad neopřel o plachtu a nerozpáral ji. Poté vezmeme sloupky, které musíme také přetáhnout na jednu stranu. Ihned na to je zapotřebí „odjistit“ náklad, tudíž vezmete kurty, které musíte povolit a sundat. Pokud se nám všechno povedlo, přijede maník s vysokozdvížným vozíkem a začne vykládat. Vykládání bokem je docela jednoduché, někdy se ale musí vykládat nebo nakládat střechem. Ptáte se, jak se může vykládat střechem? Jednoduše. Střecha je posuvná. Ale to už je složitější popis. A ten si popíšeme příště. Takže pokud si

myslíte, že řidiči kamionu nic nedělají a jen sedí a řídí, tak to opravdu není pravda. Dle mě jsem do vás jako v každém článku nalil opravdu hodně. Příště si povíme, jaké to je přežít čtyřicetistupňové vedro v kamionu. Tak se těšte!

-Trucker-

PERLIČKY PERLIČKY

Perlička ze slohových prací na téma Krajina v bouři:

„Dusivé horko spustilo neukrutný liják.“
(Asi liják, který nešel ukrotit.)

Vybrala - Ďapka

Učitelka na OV žákovi ze 2.A:

„Přines mi svůj mobil, nemá co dělat na stole.“

Po chvíli tomu samému žákovi:

„Přines mi ten bublifuk, se kterým si hraješ.“

Žák se cítí ukřivděně:

„Vy mi všechno vezmete, nechcete i moji sušenku?“

Třídní učitel vykládá látku ve své třídě a náhle spatří, jak si studentka hraje na mobilu. Učitel přistoupí ke studentce a říká:

„Zabavím a odevzdám třídnímu.“

-Šerly-

PERLIČKY Z HODIN ČEŠTINY

- Autor byl také překladatel.
- Bible vznikla v arabštině.
- Němcová položila na rakev Borovskému trnovou čelenku, ostnatý růženec.

Který kníže a koho požádal o zaslání věrozvěstů na Velkou Moravu?

- Papeže kníže Vratislav.
- Michal III. Svatopluka.
- Michal III. Pribinu.

V písemné práci měli žáci doplnit zbytek názvů děl Jaroslava Seiferta:

- Samá voda místo Samá láska,
- Slavík nezpívá místo Slavík zpívá špatně;
- Město v dešti, Město v mlze, Město v kouři,
- Město v bouři, Město v plamenech

místo Město v slzách.

Další perličky pocházejí z písemné práce jedné třídy, ale nevytvořil je jeden žák.

- Konstantin a Metoděj pocházeli ze Soulu.
- Vychovala je vlčice.
- Brali se jako bratři.
- Vytvořili hůlkové písmo.

Chudák čeština aneb Jak lze napsat:

Zlatý kolovrat, osly uši, král s oslími uši, krytika humorem a mněl.

Vybrala - ŠA-

SOUTĚŽE

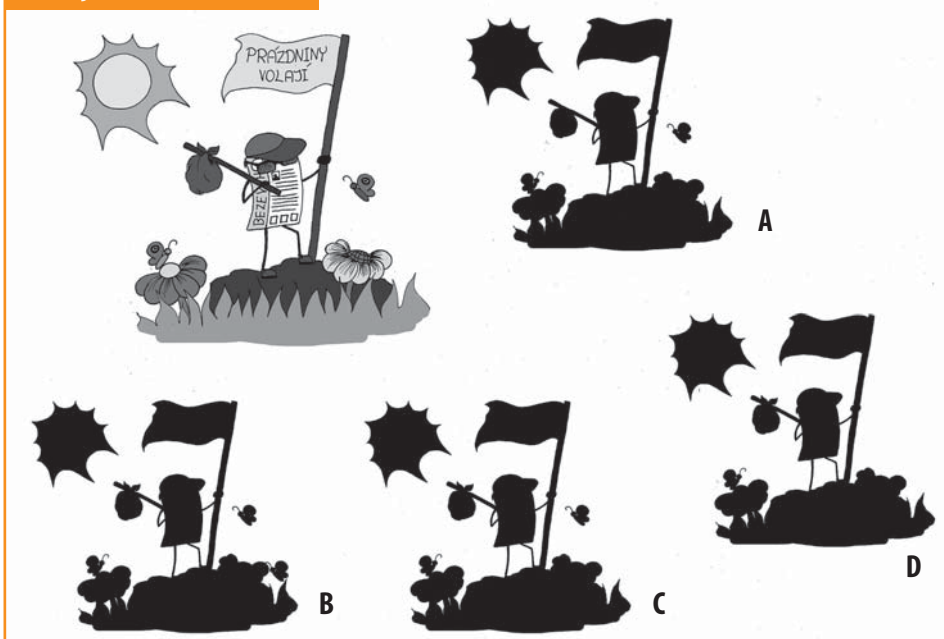
J. Cibulka, 2.S

Milí čtenáři, stále pokračuje soutěž o maskota Bezevšeho. Proto otiskujeme nové návrhy. Další soutěž, která bude probíhat během prázdnin, je soutěž o nejoriginálnější, nejnapaditější, nejtípnější nebo jen nejkrásnější snímek s Bezevšeho. Foťte se během prázdnin, jen si náš časopis nezapomeňte doma. Zkrátka jej vezměte na cesty s sebou.

-ŠA-

Najdi stín k obrázku

Český svaz ochránců přírody, ZO Netopýr Varnsdorf pořádá

29. LETNÍ TÁBOR V PŘÍRODĚ

Termín: 30. července až 12. srpna 2017

(Cena: 3.500,- Kč (včetně dopravy, ubytování, stravy a programu))

TÁBOROVÁ ZÁKLADNA DOLNÍ SVĚTLÁ — louka u lesa a potoka, ubytování v dvouúhlových posádkových stanech, kuchyně a jídelna v polních podmínkách. Žádná elektřina, žádná televize a žádný internet. Kapacita tábora 50 dětí.

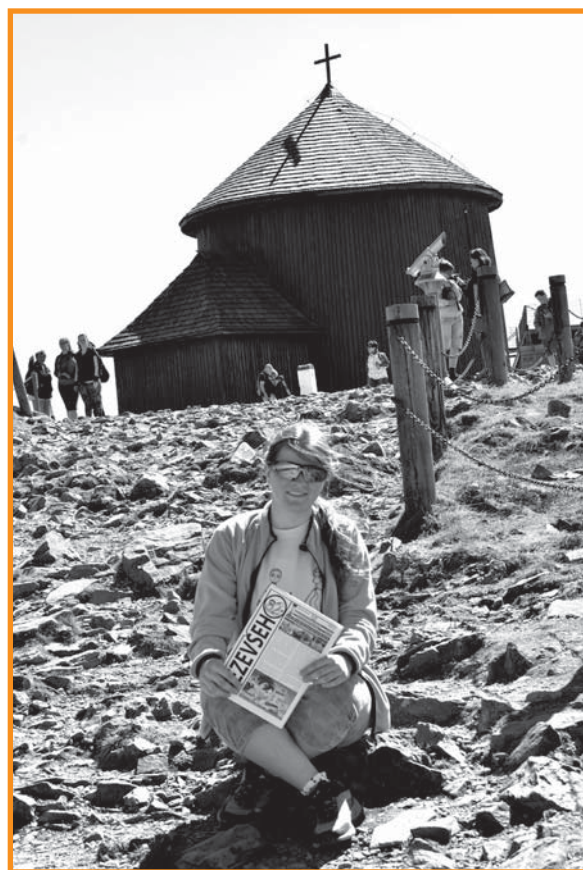
PROGRAM: CELOTÁBOROVÁ HRA — VYŠETŘOVÁNÍ ZLOČINŮ SE SHERLOCKEM HOLMESEM
NUTNÉ VYBAVENÍ: Spacák, karimatka, třídní kovový esus, lžice, utěrka, mýdlo, ručník, kartáček na zuby, pasta, hřebec, pláštěnka, holínky, boty do terénu, boty na běhání v táboře, baterka (co vydrží svítit až do konce tábora), psací potřeby, pokrývka hlavy proti sluníčku, opalovací krém a repelent proti klíšťatům a komárům.

Nezapomeňte dostatek oblečení do terénu (pro různé varianty počasí), prádlo na spaní a spodní prádlo (na celou dobu tábora), plavky, šátek (na různé hry) a batoh na záda (do kterého se vejde aspoň spacák, esus a trochu oblečení). Kapesné pro případ, že cestou potkáme nějaký hrád (kolem 300 Kč). V plánu je i výprava do Německa, děti budou potřebovat cestovní doklad.

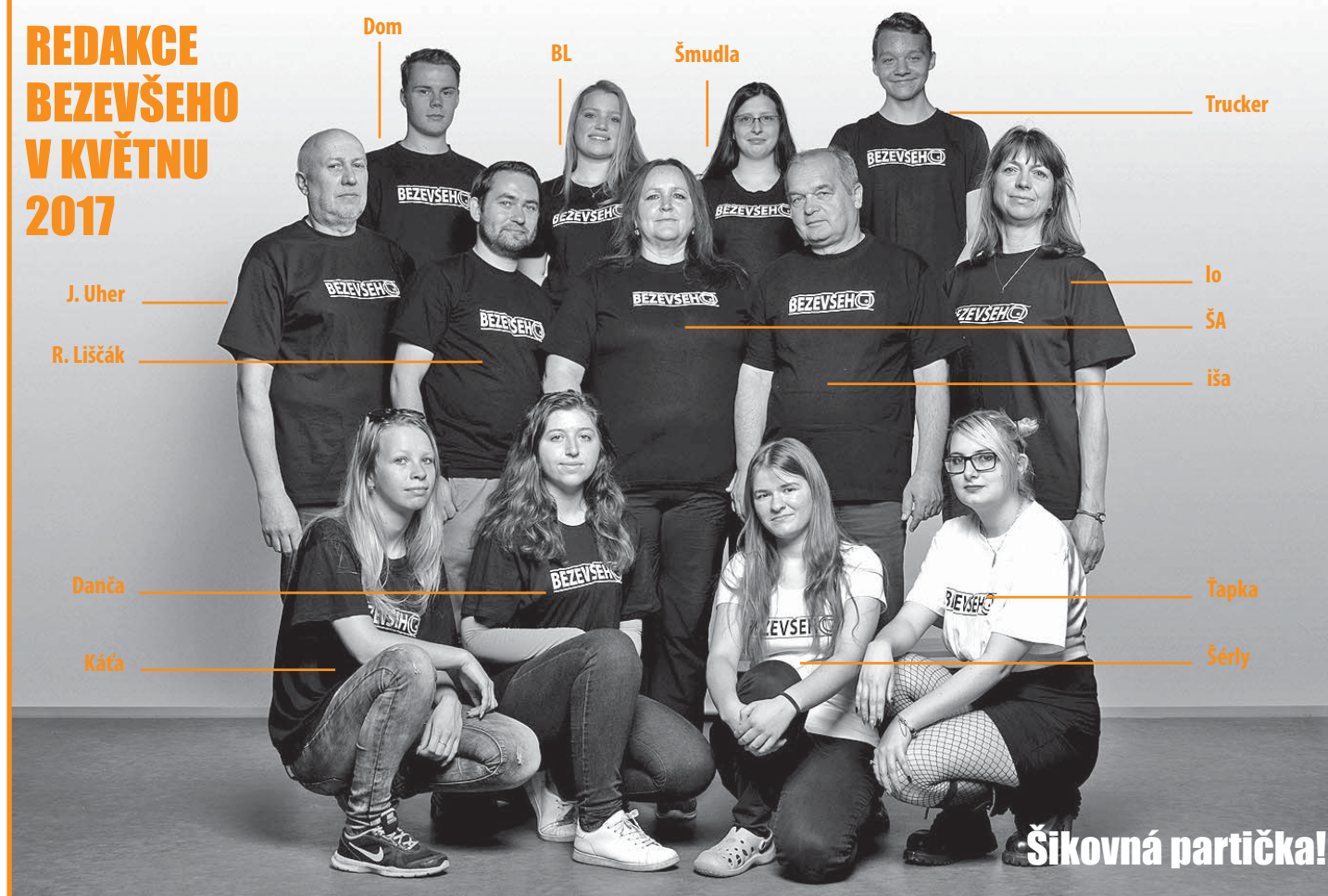
Kontakt na organizátory: Vyplněné přihlášky předejte osobně nebo zaslejte na níže uvedenou adresu, přijato bude prvních 50 přihlášek.

ZO ČSOP Netopýr, Skalní 2088 407 47 Varnsdorf
Ing. Přemysl Brzák, telefon: 602 104 590,
Jakub Juda telefon: 737 276 863

REDAKCE BEZEVŠEHO V KVĚTNU 2017

BEZEVŠEH 53

■ Vydává a tiskne: SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk v nákladu 400 kusů. ■ Redakční rada: Mgr. I. Šabatová (ŠA), I. Šabata (iša), Mgr. Bc. J. Uher, Bc. L. Obergruberová (Io), R. Liščák, D. Budský (dom), L. Krupičková (flexik), K. Brodinová (Šmudla), D. Kučerová (Danča), K. Jirchářová (Káťa), M. Průša (Trucker), H. Poupová (Ťapka), Š. Makovská (Šérly), B. Liščáková (BL), D. Pavlíková (Yume Ookami), spolupracovali L. Jedličková a T. Altman ■ webové stránky: T. Slezák

■ Technické a grafické zpracování: I. Šabata